Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1650 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 15 august 1954

Nesecatul tezaur al experienței Comsomolului

COMSOMOLUL LENINIST a constituit întotdeauna un sprijin de nădejde al P.C.U.S. în munca de educare comunistă a tineretului, în mobilizarea lui la îndeplinirea sarcinilor puse de partid în vederea construirii socialismului și apoi a comunismului în Uniunea Sovietică. Sub conducerea P.C.U.S. Comsomolul a devenit organizația fruntașă a tineretului progresist al lumii, cu cea mai mare experiență, în lupta tineretului pentru o viață mai bună. Experiența gloriosului Comsomol constituie un puternic izvor de inspirație pentru întreaga activitate a organizației noastre.

U.T.M. a învățat de la Comsomol că educația comunistă a tineretului se face prin întreaga activitate a organizației, prin toate acțiunile pe care acesta le întreprinde și în primul rînd prin muncă, prin învățătură.

Acțiunile inițiate de P.C.U.S., oricît de grele și complicate ar fi fost, comsomoliștii le-au dus la îndeplinire cu drag, dovedind inițiativă și perseverență, un înalt simț patriotic. Organizațiile comsomoliste au știut întotdeauna să găsească frumosul, pasionantul în toate acțiunile lor. Dorința firească a tineretului spre lucruri mari, și îndrăznețe, Comsomolul a știut s-o stimuleze și s-o îndrepte cu pricepere, în folosul muncii practice de construire a vieții noi, îmbelșugate.

Din inițiativa tineretului sovietic au luat naștere nenumărate metode de muncă, folosite astăzi pe o scară din ce în ce mai mare și de tineretul nostru.

Dragostea cu care tineretul sovietic a știut să răspundă la chemările partidului, punînd umărul întotdeauna acolo unde era mai greu, contribuția pe care a adus-o la colectivizarea agriculturii, și astăzi la creșterea producției agricole, sînt exemple minunate pentru tineretul patriei noastre.

Prin întreaga sa activitate Comsomolul a știut să răspundă frămîntărilor tineretului, problemelor vitale ale acestuia. Viața internă a organizațiilor comsomoliste este strîns legată de munca practică de fiecare zi pe tărîmul dezvoltării economice și culturale a statului sovietic, făcînd în felul acesta din organizațiile comsomoliste adevărate școli de educație a tineretului, de îmbogățire continuă a cunoștințelor lui.

Comsomolul a știut să crească generații de tineri veseli, încrezători în forțele și viitorul lor, plini de dragoste față de patria sovietică și Partidul Comunist. Comuniștii își amintesc despre anii petrecuți în Comsomol, ca de cei mai frumoși ani ai tinereții lor.

Metodele de muncă ale Comsomolului, formele sale de activitate au fost străbătute întotdeauna de un suflu tineresc, plin de voioșie. Un astfel de stil de muncă trebuie să caracterizeze și activitatea organizațiilor noastre U.T.M.

Fiecare adunare comsomolistă constituie un eveniment important pentru tineretul din uzina, colhozul sau școala respectivă. Ele sînt așteptate și dorite de către comsomoliști. In ele comsomoliștii își lămuresc lucrurile ce le sînt neclare, își spun cuvîntul în toate problemele specifice locului lor de muncă, discută chestiuni legate direct de vîrsta și preocupările firești ale tinerilor.

Intreaga activitate a Comsomolului învață organizațiile noastre U.T.M. că pentru a-și putea duce la îndeplinire cu cinste sarcinile este absolut necesară mobilizarea întregului tineret muncitor. Impărțind sarcini concrete fiecărui comsomolist în conformitate cu aptitudinile acestuia, consultîndu-l în toate problemele muncii, organizațiile comsomoliste au știut să educe pe tinerii sovietici în așa fel încît aceștia să se simtă răspunzători de întreaga activitate a Comsomolului, să ia atitudine față de slăbiciunile care s-ar manifesta, să aibă inițiativă, să aducă întotdeauna noul în organizație. Acest lucru trebuie să-l învețe de la Comsomol și organizațiile noastre U.T.M.

Comsomolul își îndeplinește cu cinste sarcina de a înarma tineretul cu știința marxist-leninistă. Organizațiile comsomoliste știu să recruteze și să pregătească asemenea propagandiști pentru cercurile și cursurile politice, care reușesc să dea acestor cursuri un caracter viu și interesant, care reușesc să dezvolte dorința tineretului pentru învățătură, care ajută tineretul să-și însușească concepția marxistă despre lume și societate, să dobîndească cunoștințe multilaterale.

Comsomolul știe să dezvolte în permanență înclinația și atracția firească a tineretului către știință, către artă, către cultură și sport. El a știut să folosească cu pricepere condițiile create de Puterea Sovietică, pentru a satisface setea de cultură a tineretului. Organizațiile comsomoliste au sprijinit activitatea tineretului din echipele artistice. Toate aceste lucruri pot și trebuie făcute și de către organizațiile noastre U.T.M.

Minunatele succese ale Comsomolului leninist se datoresc conducerii acestuia de către înțeleptul și gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice. Acesta trebuie să fie principalul învățămînt pe care trebuie să-l tragă organizațiile U.T.M. din întreaga activitate a Comsomolului. Numai respectînd și apărînd ca lumina ochilor principiul conducerii de către partid, vom putea avea siguranța îndeplinirii sarcinilor mari pe care U.T.M. le are în munca de educație comunistă a tineretului.

Nu există domeniu al activității U.T.M. în care experiența Comsomolului să nu fie absolut necesară pentru munca organizației noastre.

Salutul adresat de C.C. al P.M.R. conferinței pe țară a U.T.M. îndrumă organizațiile U.T.M. **„să studieze experiența Comsomolului în toate domeniile de activitate, să aplice creator această bogată experiență în vederea îmbunătățirii activității sale"**. Studierea și însușirea experienței Comsomolului aplicarea ei creatoare în toate domeniile muncii noastre trebuie să constituie o sarcină permanentă a fiecărui activist utemist, a fiecărui membru al organizației noastre.

Circuitul orașului București

Astăzi la ora 9.00 dimineața, din fața Combinatului Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" se va da plecarea în prima ediție a Ștafetei polisportive „Circuitul orașului București" — competiție organizată de ziarul „Scînteia tineretului" în cinstea zilei de 23 August — a X-a aniversare a eliberării patriei noastre.

Combinata polisportivă la care vor participa sportivi ai asociațiilor C.C.A., Avîntul, Constructorul, Dinamo, Flamura Roșie, Locomotiva, Metalul, Progresul și Voința — este o competiție tinerească ce n-a mai fost organizată în Capitală de mulți ani de zile.

Oamenii muncii și tinerii care vor urmări azi întrecerea dîrză a sportivilor pe străzile orașului, vor asista la o întrecere pasionantă ținînd seamă că toate asociațiile participante vor fi reprezentate de cei mai buni sportivi de care dispun. Foarte interesantă va fi întrecerea motocicliștilor, a mărșeluitorilor, a canotorilor. De altfel, probele cuprinse în competiție sînt deosebit de atrăgătoare: motociclism, ciclism, canotaj, înot și atletism.

Tinerii de la întreprinderile din Capitală au primit cu mult entuziasm vestea organizării acestei competiții polisportive. Mulți utemiști și tineri din diferite organizații de bază U.T.M. au hotărît să primească așa cum se cuvine pe sportivii care se întrec în prima ediție a ștafetei.

Pe traseu, la punctele de schimb sau în fața organizațiilor de bază respective, tinerii vor încuraja pe concurenți, își vor manifesta din nou dragostea față de mărețul eveniment pe care îl sărbătorim la 23 August: aniversarea zilei eliberării.

Sosirea se va face în fața Combinatului Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" în jurul orei 11,30.

Ziarul „Scînteia tineretului" urează mult succes sportivilor participanți în prima ediție a Ștafetei polisportive „Circuitul orașului București".

Un nou stadion

Inelul de piatră și beton al noului stadion din Constanța se profilează masiv. Lucrările acestei construcții moderne cu o capacitate de 25.000 de locuri, au intrat în faza finală. Peste puțină vreme — în ziua marii sărbători a lui 23 August — gazonul proaspăt al stadionului va găzdui prima întrecere sportivă.

Minunatul stadion din Constanța — care se va inaugura în ziua aniversării eliberării patriei noastre — constituie mîndria sutelor de constructori care l-au înălțat, Tănase Teodorof, Nicolae Molea și Victor Mesaroba, tractoriștii fruntași Constantin Lepădatu, Constantin Ciobanu și alții.

Noua bază sportivă din Constanța, una din cele 6.000 pe care le au la dispoziție miile de sportivi din țara noastră, dovedește încă odată grija regimului nostru pentru dezvoltarea mișcării de cultură fizică și sport.

(Agerpres).

In cinstea zilei de 23 August

* *

Un rodnic bilanț al întrecerii

Consfătuirea de la Consiliul Sindical Regional — București

Vineri după-amiază a avut loc la Consiliul Sindical Regional-București o consfătuire în care s-a analizat felul cum și-au realizat pînă acum angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August colectivele celor 13 întreprinderi din Capitală care au chemat pe muncitorii, tehnicienii și funcționarii din întreaga țară să intensifice întrecerea socialistă în cinstea marii sărbători. La consfătuire au luat parte directori, secretari ai organizațiilor de partid și ale U.T.M., președinți ai comitetelor de întreprindere și fruntași ai întrecerii socialiste din aceste fabrici și uzine. Astfel, au fost reprezentate întreprinderile „21 Decembrie" (director V. Buzduga), „7 Noiembrie" (director I. Fechete), „13 Decembrie" (director L. Pal), „Tricotajul Roșu" (director Mironescu) etc. Din dările de seamă prezentate și din discuții a reieșit că, în cea mai mare parte, angajamentele au fost îndeplinite.

Colectivul fabricii **„21 Decembrie"** a obținut pînă în prezent succese care depășesc angajamentele luate. Planul producției globale a fost depășit cu 12,6%, productivitatea muncii a crescut cu 13,83%. La bunurile de larg consum, pînă la 1 august, planul a fost depășit cu 45,35%, iar la piesele de schimb pentru agricultură sarcina anuală a fost realizată pînă la 1 august în proporție de 94,66%.

Textilistele de la uzinele **„7 Noiembrie"** au dat peste plan în această perioadă 42.765 m. p. țesături, față de 40.000 m.p. cît se angajaseră, precum și 5.473 kg. fire de bumbac. Calitatea produselor a fost îmbunătățită cu 6,5%. S-au introdus în fabricație 36 modele noi de țesături și s-au produs din deșeuri 6 sortimente de articole de larg consum.

Colectivul fabricii de ulei **„13 Decembrie"** a produs în acest timp peste plan 1.450.000 kg. ulei comestibil. Aplicîndu-se unele măsuri tehnico-organizatorice, productivitatea muncii a crescut cu 17,8%, iar calitatea uleiului a fost îmbunătățită cu 5%. Prețul de cost a fost redus cu 4% față de sarcina de plan.

Metalurgiștii de la uzinele **„Vasile Roaită"** își propuseseră să sporească productivitatea muncii cu 4% față de sarcina planificată și să reducă prețul de cost cu 9%. Pînă în prezent ei au sporit productivitatea muncii cu 5% față de plan și au redus prețul de cost cu 9,13%. Procentul de rebuturi la turnătorie este cu 1,5% mai mic decît procentul admis.

Rezultate importante au obținut și muncitorii și tehnicienii de la **Fabrica de biciclete-București**, care au sporit productivitatea muncii cu 26,3% și au redus procentul de rebuturi cu 16,3%. Prin introducerea unui mare număr de inovații și raționalizări s-a îmbunătățit în mod simțitor calitatea produselor.

La întreprinderea **„Tehnometal"**, planul producției globale a fost depășit cu 6,59%, iar productivitatea muncii a crescut cu 6,6% față de plan. A fost realizat și angajamentul de reducere a prețului de cost, iar comenzile față de întreprinderile Ministerului Industriei Ușoare au fost executate înainte de termen.

Colectivul întreprinderii de bunuri de larg consum **„Victoria"** a produs, pînă în prezent, mărfuri în valoare de 278.200 lei și a sporit productivitatea muncii cu 10,18%. Au mai fost îndeplinite și alte angajamente: înființarea unei secții de marochinărie, amenajarea de noi vestiare, depunerea spre omologare a noi sortimente etc.

Angajamentele luate de muncitorii și tehnicienii fabricii **„Tricotajul Roșu"** sînt zi de zi traduse în fapte. Pînă în prezent ei au produs 13.729 bucăți tricotaje din cele 15.000 bucăți pe care s-au angajat să le dea pînă la 23 August. Productivitatea muncii a fost depășită cu 6,5%, iar indicele de calitate a fost îmbunătățit cu 4,5%.

Constructorii întreprinderii **302-Construcții** s-au angajat ca în ziua de 22 august să lucreze în contul zilei de 1 septembrie. La data de 10 august ei lucrau în contul zilei de 15 august. Ei s-au mai angajat să îndeplinească cu 40 zile mai devreme sarcinile de plan pe trimestrul al III-lea la șantierul Panduri, dînd în folosință pînă la 23 August 230 de camere. La 10 august, colectivul acestui șantier avea o depășire de 33 de zile și lucra în contul zilei de 13 septembrie.

La **Depoul de Locomotive București-Triaj** s-au obținut de asemenea rezultate însemnate. Consumul specific de combustibil convențional a fost redus cu 14,6%, față de 6% cît prevedea angajamentul. Productivitatea muncii a fost sporită cu 6,4% și totodată s-a produs o însemnată cantitate de bunuri de larg consum.

In perioada care a trecut de cînd și-au luat noile angajamente în întîmpinarea marii sărbători de la 23 August, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din aceste întreprinderi au îmbunătățit necontenit organizarea producției și a muncii, au introdus și au extins metode înaintate de muncă, au pus în valoare noi rezerve interne ale producției. Comitetele de întreprindere, îndrumate de organizațiile de partid, au îmbunătățit munca de organizare și de conducere a întrecerii socialiste, ceea ce a avut ca rezultat o mai largă desfășurare a inițiativei creatoare a maselor.

Sînt însă și întreprinderi care nu și-au îndeplinit angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August — uzinele de mașini agricole **„Tudor Vladimirescu", Întreprinderea de Ceramică București și Atelierele C.F.R. „Grivița-Roșie"**. Slaba organizare a muncii, deficiențele existente încă în ceea ce privește aprovizionarea cu materii prime și cu materiale, insuficienta muncă politico-organizatorică au pricinuit rămînerea în urmă a acestor întreprinderi. Puținele zile care ne mai despart de marea aniversare a eliberării patriei trebuie să fie prilej de intensificare a întrecerii, în vederea realizării integrale a angajamentelor luate.

Consfătuirea a constituit un rodnic schimb de experiență. Ea a scos la iveală experiența pozitivă dobîndită de unele colective în mai buna organizare a muncii, în organizarea și conducerea operativă a întrecerii socialiste. Rezultatele obținute se datoresc elanului muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din aceste întreprinderi, care au pus în slujba îndeplinirii angajamentelor luate toată priceperea lor în muncă, dragostea lor față de partid și față de patrie.

Urmînd exemplul întreprinderilor fruntașe, să intensificăm întrecerea pentru a întîmpina cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei cu noi succese pe drumul înfăptuirii sarcinilor puse de Plenara C.C. al P.M.R. din august 1953, pe drumul construirii socialismului și al ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc!

O viață nouă

Tînărul agitator vorbește tovarășilor săi de muncă

Cînd ceasurile vestiră ora 15, schimbul I termină lucrul. Ca și în celelalte secții ale uzinelor „23 August", tinerii și vîrstnicii din secția mecanică ușoară s-au adunat în jurul utemistului Nicolae Răduță. Cu cîteva zile mai înainte ei aflaseră că tînărul agitator Răduță se pregătește să le spună lucruri interesante.

Dacă pe ei doar curiozitatea îi stăpînea, pe Nicolae Răduță îl încercau emoții greu de învins.

Cînd văzu că cei aproape 100 de tovarăși s-au strîns începu să vorbească totuși destul de curajos.

— Au trecut zece ani. Zece ani de cînd noi muncitorii am pornit să ne făurim o țară nouă. Acum tovarăși, după un deceniu de lupte încordate putem afirma fără a greși cîtuși de puțin, că avem într-adevăr o țară nouă așa cum ne-am dorit-o decenii de-a rîndul.

Viața noastră-i alta astăzi.

Cîtă dreptate avea în spusele sale Nicolae Răduță. Faptele sînt într-adevăr convingătoare. Fiecare din cei prezenți își aduce desigur aminte în ce condiții se lucra cu ani în urmă. 10, 12, 16 ore de lucru pe zi și-o leafă mizeră din care nici mîncarea n-o acoperea.

Uzinele „Malaxa" lucrau pentru război. Muncitorii de aici lucrau armament cu care frații lor erau sfîrtecați pe cîmpul de luptă.

Dar iată că armatele sovietice au curmat zilele de chin ale poporului nostru, ale muncitorilor de la uzinele „Malaxa", uzine ce poartă astăzi numele acestei mărețe zile a eliberării, „23 August".

— Odată cu uzina am crescut și noi. Condițiile de muncă-s altele. Dacă în 1944 lucram la mașini vechi, uzate, astăzi mașinile sovietice ne ajută să mărim simțitor producția. Cu ajutorul lor noi am reușit să îmbunătățim normele prin reexaminarea lor. Să devii inginer era un vis nici cînd împlinit. Dar astăzi o mare parte dintre muncitori sînt ingineri. Treburile noastre le conduc ei cu ajutorul nostru. Activitatea atelierului nostru de pildă, este condusă și de tovarășul inginer Ion Ciugulitu. Cu ani în urmă el era un simplu lăcătuș. Mareș Titu, care este și el astăzi inginer ca și mulți alți tineri din uzina noastră și-au văzut visul cu ochii, devenind ingineri, tehnicieni de nădejde ai industriei noastre. Cadre de nădejde creștem în fiecare zi și aici lîngă noi. Frezorii I. Munteanu și Matei Gropă cu cîteva luni înainte nu cunoșteau nici o meserie. Astăzi mînuiesc cu pricepere manetele mașinii de frezat.

Fiecare îl ascultau atent pe tînărul agitator. Cuvintele lui înflăcărate l-au întors cu ani în urmă pe Socaci Iordache. Era prin anii 1943-1944. Atunci se hotărîse să învețe o meserie. Anii uceniciei pe care i-a făcut la uzinele „Malaxa" sînt cea mai tristă parte a vieții sale. Ucenicii n-aveau cămin. Dormeau într-o baracă în care nici frigul și nici zăpada nu erau stînjenite să pătrundă.

Minunata școală din Balta-Albă cu clase spațioase pentru cursuri, dormitoare călduroase și higienice, cantină cu mîncare gustoasă și îndestulătoare formează la un loc o mărturie vie a vieții noi pe care o trăiesc astăzi tinerii dornici de a învăța o meserie la uzinele „23 August".

Femeile erau desconsiderate. Cele care cu zece ani în urmă lucrau în uzină — erau măturătoare sau spălătorese — astăzi ele lucrează ca și noi la mașini. Dan Maria, Constanța Bismel, Aron Elena, Constantin Valeria s-au calificat după metoda Cotlear ca frezori, rabotori, turnători, — meserii pentru care înainte vreme femeile erau socotite incapabile. Vă este cunoscut faptul că nu muncesc mai puțin sau mai prost ca bărbații — continuă agitatorul. La muncă egală ele primesc salariu egal. Niciodată rectificatoarea Maria Pop n-a primit un salariu mai mic de 1.000 lei.

Minunate sînt vremurile pe care noi tineretul de azi — alături de întregul popor — le trăim. Să fim mîndri de ele tovarăși. Agitatorul Nicolae Răduță a terminat convorbirea sa. Dar în mintea fiecăruia dintre participanți stăruia încă vorbele lui. Ele stăruiesc de fapt în întreaga lor viață. Niciodată nu vor uita ceea ce 23 August, partidul și statul nostru democrat-popular au dat poporului țării: o viață nouă.

TELEGRAME

Tovarășului KIM DU BON
Președintele Prezidiului Adunării Populare Supreme a Republicii Populare Democrate Coreene

Cu ocazia celei de a 9-a aniversări a eliberării Coreei de către glorioasa Armată Sovietică, vă rog să primiți, tovarășe președinte, atît dvs. personal cît și Prezidiul Adunării Populare Supreme cele mai sincere felicitări din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

Urăm eroicului popor coreean noi succese în lupta pentru refacerea economiei naționale, pentru pace, pentru unificarea patriei sale.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
a Republicii Populare Romîne
Dr. PETRU GROZA

Tovarășului KIM IR SEN
Președintele Cabinetului de Miniștri al Republicii Populare Democrate Coreene

Cu prilejul celei de a 9-a aniversări a eliberării Coreei de către glorioasa Armată Sovietică, vă rog să primiți, tovarășe președinte, un frățesc salut și cele mai calde felicitări.

Poporul romîn urează din toată inima eroicului popor coreean succes deplin în opera de refacere a economiei sale, în restabilirea unității sale naționale și în lupta pentru menținerea și consolidarea păcii în fruntea căreia stă eliberatoarea noastră comună, marea Uniune Sovietică.

Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Romîne
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Tovarășului NAM IR Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Democrate Coreene

Cu ocazia aniversării a 9 ani de la eliberarea Coreei de către glorioasa Armată Sovietică, vă rog să primiți tovarășe ministru sincere felicitări.

Poporul romîn urează poporului coreean succese depline în opera de refacere și restabilire a unității patriei sale și în lupta pentru apărarea păcii în fruntea căreia se află marea Uniune Sovietică.

Ministrul Afacerilor Externe
al Republicii Populare Romîne
SIMION BUGHICI

DECADA MANIFESTĂRILOR CULTURALE

Lucrări simfonice în primă audiție

În cea de a doua zi a decadei, diferite formații muzicale au dat concerte în sălile și parcurile Capitalei. În sala Dalles, Filarmonica de Stat din București a dat un concert de muzică de cameră. În introducerea programului, s-a executat Trio pentru vioară, violoncel și pian de N. Buicliu, laureat al Premiului de Stat, interpretat de Henri Brendier, Serafim Antropov și Ion Filionescu. In continuare, Radu Aldulescu, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat și Dagobert Bucholtz au executat Balada pentru violoncel și pian de G. Enacovici, Pastorală și Joc pentru violoncel și pian de V. Jianu. În încheiere, programul a cuprins zece cîntece pe versuri populare de Hilda Jerea, laureată a Premiului de Stat.

O altă manifestare muzicală a avut loc în aceeași seară la Teatrul de vară din Parcul de Cultură și odihnă „I. V. Stalin". Cele 4 formații reunite ale Orchestrei Radio: orchestra simfonică, orchestra de studio, corul Radio și ansamblul de cîntece, au dat un concert simfonic. Concertul a fost dirijat de Alfred Alecsandrescu, maestru emerit al artei din R.P.R. În program au figurat lucrări simfonice ale compozitorilor noștri. Pe lîngă Simfonia 2-a a Republicii, de N. Buicliu, laureat al Premiului de Stat, s-au prezentat și o serie de lucrări în primă audiție, ca: Uvertura festivă de Mircea Chiriac, Uvertura 23 August de Adalbert Winkler (Cluj) și poemul simfonic „Eliberarea" de Alfred Mendelsohn, maestru emerit al artei, laureat al Premiului de Stat.

Festivalul filmului

Ieri după amiază, în sala cinematografului „Patria" din Capitală a fost prezentat în cadrul Festivalului filmului romînesc și sovietic, organizat în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării țării noastre, filmul romînesc „Nepoții gornistului" seria I.

Cu acest prilej, a vorbit Marieta Sadova, maestru emerit al artei din R.P.R., laureată a Premiului de Stat, despre cinematografia romînească și sprijinul dat de Uniunea Sovietică cinematografiei noastre.

O expoziție a Teatrului Național

Sîmbătă dimineața în cea de a doua zi a decadei manifestărilor culturale, în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării, în holul Teatrului Comedia din Capitală s-a deschis o expoziție oglindind realizările Teatrului Național „I. L. Caragiale" în ultimul deceniu. Sînt expuse aproape 500 de fotografii înfățișind aspecte din 60 de piese, de asemenea afișe, stampe, grafice și publicații ale Teatrului Național, editate în acest răstimp.

Expoziția poate fi vizitată zilnic între orele 9—14 și 17—19.

(Agerpres)

In cadrul decadei manifestărilor culturale, se va juca astăseară piesa „Mielul Turbat" de Aurel Baranga.

PROGRAMUL MANIFESTĂRILOR DE AZI ȘI MÎINE

15 AUGUST

Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin": Echipa artistică a C.C.A.: — Spectacol de estradă, ora 20; **Arenele libertății:** Culegătorii de stele, ora 20; **Parcul de cultură și sport „23 August"** — Teatrul de Vară, ora 20 Ansamblul C.C.S.; **Teatrul de vară Nic. Bălcescu:** Sînziana și Pepelea, ora 20; **Grădina Boema:** Concert simfonic (Filarmonica) dirijor C. Silvestri, ora 20; **Grădina „Filimon Sîrbu":** Miniaturi pe portativ, ora 20; **Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. (Opera Romînă din Cluj):** Povestea țapului (premieră); **Comedia:** Mielul turbat, ora 20; **Teatrul muncitoresc C.F.R.:** Sfîrșitul escadrei, ora 20; **Teatrul Țăndărică** (grădina de vară — str. Doamnei): Umor pe sfori, ora 20.

FILME

Patria: Scanderbeg; **Grivița Roșie:** Nepoții gornistului (seria I).

INTÎLNIRI

Duminică la ora 9,30 la Palatul Pionierilor are loc întîlnirea între scriitoarea Ana Tudoraș și pionieri.

16 AUGUST

Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin": Furtuni de primăvară, ora 20; **Arenele Libertății:** N-a fost nuntă mai frumoasă, ora 20; **Parcul de cultură și sport „23 August":** Ansamblul S.P.C., ora 20; **Teatrul de vară Nic. Bălcescu:** ...Și Ilie face sport, ora 20; **Grădina Boema:** Afaceriștii, ora 20; **Grădina „Filimon Sîrbu":** Vară furtunoasă, ora 20; **Teatrul de operă și balet al R.P.R.:** Povestea țapului (opera romînă din Cluj); **Dalles:** Concert de muzică de cameră (Filarmonica), ora 20; **Echipa artistică a C.C.A.** (str. Uranus 6). Spectacol de estradă, ora 20.

FILME

Patria: Prieteni credincioși; **Grivița Roșie:** Scanderbeg.

INTÎLNIRI

— La fabrica „Electrotehnica" are loc întîlnirea scriitoarei Maria Banuș cu cititorii, ora 15.

— La Librăria Copiilor are loc întîlnirea scriitorului O. Pancu-Iași cu cititorii, ora 10,30.

— In sala Teatrului Studio are loc o serată literar-artistică organizată de Uniunea Scriitorilor și Ministerul Culturii. Va vorbi acad. Camil Petrescu, laureat al premiului de stat și vor citi din operele lor poeții: Mihai Beniuc, Eug. Jebeleanu, M. Banuș, Eug. Frunză, Cicerone Teodorescu. Vor interpreta melodii pe versuri ale poeților noștri, soliștii: Arta Florescu, Iolanda Mărculescu, Lila Cristescu, Valentin Teodorian, Șerban Tassian și Lisette Georgescu. Serata literar-artistică va începe la ora 19.

Trofeele colectivului sportiv LOCOMOTIVA GRIVIȚA ROȘIE

CUPA ORAȘULUI PRAGA

Praga 1950. Pe stadionul Sokolilor, zeci de mii de spectatori așteptau cu nerăbdare începerea meciului internațional de rugbi între echipa Locomotiva-Grivița Roșie și selecționata orașului. In tribune, spectatorii care cunoșteau mai bine tehnica jocului cu balonul oval făceau fel de fel de pronosticuri. Mulți dintre ei cunoșteau palmaresul rugbiului romînesc și al echipei noastre, care din moment în moment trebuia să pășească pe stadion. In jocurile pe care le susținuse anterior, formația feroviarilor bucureșteni — pe lingă faptul că cîștigase la scor toate partidele — dăduse dovadă de o tehnică excelentă. Jocul modern, „la mînă", trecerile rapide de balon și excepționala viteză a liniei de trei sferturi, toate acestea au ridicat mult prestigiul rugbiului nostru. Dar iată că fluierul arbitrului chiamă pe teren cele două echipe. O stringere tovărășească de mînă și, cele două echipe pornesc la luptă aprigă, și însuflețită. Fiecare balon era disputat cu înverșunare. Sfîrșitul a decis echipa învingătoare: Locomotiva Grivița Roșie, formația harnicilor muncitori ceferiști care de atîtea ori ne-a reprezentat cu cinste țara în întîlnirile internaționale.

In aplauzele entuziaste ale mulțimii, care a apreciat jocul excelent al echipei noastre și în timp ce muzica intona acordurile melodioase ale imnului patriei, Constantin Cocor căpitanul echipei feroviarilor din R.P.R. primește prețiosul trofeu — *Cupa Orașului Praga* — care astăzi stă la loc de cinste, printre nenumăratele cupe, plachete și diplome cîștigate pe merit de sportivii ceferiști în decursul anilor.

★

Cu siguranță că pe cititorul rîndurilor de față îl interesează drumul pe care l-a parcurs această echipă fruntașe a rugbiului romînesc.

...1932 este anul pe care mulți muncitori și sportivi entuziaști ai C.F.R.-ului nu-l vor uita niciodată. Multe are de povestit fostul jucător de rugbi al C.F.R.-ului — astăzi vice președinte al comisiei centrale de rugbi și arbitru de categorie internațională, tov. Nicu Ionescu. Cînd vorbește despre rugbi, despre condițiile care au existat pe atunci, despre entuziasmul unor muncitori ceferiști din a căror inițiativă a luat ființă prima formație de rugbi pe țară a feroviarilor, glasul „veteranului" jucător se schimbă, vorbele-i sînt mai înflăcărate, ochii mai nostalgici, probabil în amintirea clipelor cînd se avînta în focul luptei sportive alături de tovarășii săi de muncă și de sport.

Intr-adevăr, echipa de rugbi a ceferiștilor a luat ființă în anul 1932. Cine oare nu-și închipuie cîte greutăți, cîte piedici nu au fost puse muncitorilor ceferiști care doreau să facă sport. Formația aceasta cuprindea elemente cinstite, sănătoase, muncitori de la „banc", dar ce folos? Conducerea echipei care semăna leit cu acei ce dirijau destinele țării pe acea vreme, „conducea" nu de dragul sportului. Deviza acestora era și în sport — banul, profitul. Mulți jucători care au fondat propriu zis această echipă, cunoșteau greutățile și totuși au pornit la treabă. Maidanul de pe „triunghi" a fost transformat într-un teren de rugbi. Multe zile au muncit Vasile Secară, Ion Bălcescu, Nicu Ionescu, Țelescu Oprea, Milea Ilie și alții pentru astuparea gropilor, îndepărtarea bolovanilor, gunoaielor sau pentru fixarea bărilor. Nu exista la mijloc altă dorință. Dragostea și numai dragostea pentru sport.

Dar greutățile nu se opreau aci. Lipsea echipamentul. La meciuri jucătorii de rugbi ai C.F.R.-ului apăreau „pestriți". Unii în pantofi de stradă, alții în cămăși și pantaloni suflecați.

La toate aceste greutăți se mai adăuga încă una, destul de serioasă. Rugbi-ul era privit în acei ani ai trecutului ca un sport „nobil", pe care nu-l poate practica decît cei „aleși". Față de echipele „de elită" ca Sportul Studențesc, Tenis Club Romîn, etc. o formație muncitorească era privită cu dispreț.

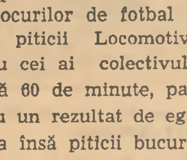
Dar iată că 23 August 1944 vestește zorile unei vieți noi pentru poporul nostru. Marile transformări petrecute în țara noastră s-au răsfrînt, cum era firesc și asupra sportului. Astăzi, tinerii jucători ai echipei de rugbi Locomotiva-Grivița Roșie alături de jucătorii cu o îndelungată activitate în această echipă, nu mai joacă în pantofi sau cămăși, nu-și mai tușază singuri terenul, așa cum făcea pe vremuri jucătorul de rugbi Nicu Ionescu. Astăzi ei se bucură de condiții deosebite. Echipamente nenumărate, un teren de rugbi bine amenajat în Parcul copilului, antrenori și multe altele stau la dispoziția rugbiștilor.

Cei mai buni dintre ei, zece la număr, sînt selecționați în lotul R.P.R. Rugbiștii Locomotivei Grivița Roșie se antrenează acum împreună cu alți jucători de la alte asociații. Ei se pregătesc intens în vederea noilor întîlniri internaționale ce-i așteaptă.

★

...Un perete de sticlă adăpostește o cupă mare, de argint. Tînărul o admiră tăcut iar ochii parcă-i spun: „Vezi? E a noastră, a echipei noastre — e Cupa Orașului Praga pentru care și eu am luptat".

MEZINII

Atît amatorii de fotbal din capitală cît și cei din țară îi cunosc pe piticii Locomotivei. Cine nu-și amintește de jocurile frumoase pe care aceștia le făceau în compania unor echipe? Anul trecut, obișnuiții jocurilor de fotbal au aplaudat mult pe piticii Locomotivei care s-au întîlnit cu cei ai colectivului Metalul-Reșița. După 60 de minute, partida a luat sfîrșit cu un rezultat de egalitate: 1-1. La Reșița însă piticii bucureșteni au învins cu 2-1. De atunci în sediul colectivului sportiv a fost așezat chiar la intrare, un fanion scris cu litere galbene ce amintește de victorie.

MÎNDRIA ANTRENORULUI

Privind printre mulțimea de cupe și trofee, atenția îți este atrasă de două cupe argintate, nu prea mari, dar deosebit de frumoase. Am aflat apoi că nu numai cu aceste trofee se poate mîndri secția de natație a colectivului sportiv Grivița Roșie. Pe una e scris cu litere gravate în placă *„Cupa Sportul Popular" 1952 junioare.* Pe cealaltă *„Cupa Vasile Roaită"* — polo și natație 1954. Nu a fost de loc greu să aflu istoricul acestor două trofee ale colectivului „Grivița Roșie". Cum e și lesne de-nțeles ele au revenit înotătorilor Locomotivei, clasați pe primele locuri în majoritatea probelor.

„Secția noastră de natație are un trecut frumos — îmi spuse cu mîndrie un tînăr. Despre tinerii înotători, cît și despre istoricul secției noastre de natație poate să spună multe lucruri interesante antrenorul secției, Szátmari Alexandru.

★

Pe „nea Sache" — căci așa îl numesc copiii secției de natație a colectivului Grivița Roșie, pe antrenorul de înot Alexandru Szátmari, l-am găsit, cum era de așteptat, la bazinul Ștrandului tineretului.

Multe amintiri poartă în gînd încercatul antrenor al Locomotivei. Și ori de cîte ori cineva îl roagă să povestească din trecutul secției de natație, antrenorul o face cu multă plăcere. La fel am procedat și eu. Să-l ascultăm.

...Sînt 25 de ani de atunci. Mai precis în 1929. Atunci a luat ființă secția de natație a „Atelierelor Grivița". Inceputul, desigur ca orice început: timid. În plus, condițiile pentru practicarea înotului erau foarte nesatisfăcătoare. Abia după doi, trei ani, datorită sprijinului dat de muncitorii ceferiști — iubitori ai acestui frumos sport — secția de natație a început să funcționeze ceva mai bine. Ce n-ar fi dat Dan Tegherman — recordmanul de atunci al țării la proba de 100 m. bras, Pătulea (astăzi antrenor), Radu Grigore, Jean Năstăsescu, Hașu și alții să aibă aceleași condiții ca și „speranțele" colectivului Grivița Roșie care acum se antrenează intens la bazin sub atenta supraveghere a antrenorului. O acțiune mai intensă pentru creșterea de cadre tinere a început de anul trecut, cam din zilele Festivalului. Minunații înotători sovietici, în majoritate tineri au obținut performanțe strălucite.

— Iată ce înseamnă forța, o bună pregătire!"

De atunci se interesează mai mult de experiența sportivilor sovietici.

Și cum să nu te îngrijești de acești copii care deși au 9, 10 sau 11 ani străbat cu atîta repeziciune bazinul. Frățilă Cornel, Alexandru Șerban, Olteanu Vasilica, Ion Szátmari, Petruț Ștefan, Tatiana Țarălungă și mulți alții, sînt mîndria antrenorului.

Există de asemenea două echipe de polo: una de juniori și una de seniori. In plus, prin grija antrenorului s-au creat condițiile necesare pentru formarea unei echipe de polo — a piticilor.

„Vrem din tot sufletul — încheie antrenorul secției de natație a colectivului sportiv Locomotiva Grivița Roșie să ne pregătim cît mai bine în campionatul de calificare la polo pe apă. Cupa „Vasile Roaită" pe care am cîștigat-o anul acesta la polo, ne-a dat mult curaj. Sperăm că lîngă toate celelalte cupe care există să mai adăugăm multe, în vitrina cu trofee".

Tinere cititor desigur că deseori ai asistat la o pasionantă întrecere sportivă. Tu ai fost unul dintre miile de spectatori de pe frumoasele noastre stadioane fie „23 August" sau „Republicii" care au urmărit cu pasiune timp de 90 minute disputa aprinsă a două echipe de fotbal participante la una din popularele competiții ce se organizează regulat în ultimii ani în țara noastră. Ambele echipe au forțe egale și iată că scorul e alb. Nu-ți pare rău desigur — meciul se prelungește încă 30 de minute. Și iată că poate spre surprinderea ta, nici de data aceasta nu s-a marcat nici un gol. Firește, îți vei cumpăra iar un bilet. Meciul acesta parcă-ți place și mai mult. E mai dinamic și parcă jucătorii sînt mai deciși pentru victorie. Ne aflăm în minutul 89 de joc și iată-te urmărindu-l foarte atent pe centrul înaintaș al textiliștilor alergînd „tare" către poarta adversă. A pătruns în careul celor 16 m. și... a șutat imparabil. Cu tot plonjonul portarului mingea se odihnește în plasă: 1—0 în favoarea textiliștilor.

Clipele-s parcă de-abia acum mai palpitante. Vor cîștiga ei oare?

Mingea aleargă din nou și nu vrea să se oprească parcă nici cînd fluierul arbitrului a semnalat sfîrșitul meciului. — Singurul gol înscris a fost golul victoriei.

Cu același entuziasm îi aplauzi pe învingători cînd este înmînat trofeul: o cupă, plachete sau medalii atît de mult rîvnite, pentru care au jucat și s-au antrenat nu ore, zile sau luni, ci chiar ani de-a rîndul.

Ce luptă înverșunată s-a dat pentru această cupă! Sute de echipe ce-și desfășoară o bogată activitate în anii regimului de democrație populară, și-au măsurat forțele. disputîndu-și cu dîrzenie întîietatea.

Te-ai gîndit însă vreodată sau poate din curiozitate ți-ai pus cîndva o asemenea întrebare: care-i drumul parcurs de cuceritorii acestui trofeu, care-i întreaga lor luptă pentru cucerirea lui?

La această întrebare poate ai aflat sau nu răspunsul. Ori cum, pentru că sîntem în posesia unui asemenea răspuns ți-l facem cunoscut și ție cititorule.

ROD AL VOINȚEI

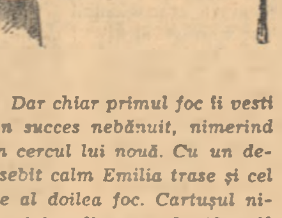
De cum pășești pragul sediului colectivului sportiv „Locomotiva Grivița Roșie" o vitrină cu gust așezată îți fură atenția. In fața ei l-am cunoscut pe tovarășul Petcu președintele colectivului sportiv care admira pentru a nu știu cita oară o sumedenie de trofee: cupe, plachete, medalii, fanioane, insigne etc. cucerite de sportivii de la Grivița Roșie. Ele sînt o oglindă vie a rezultatelor pe care le-au obținut sportivii colectivului. Despre victoriile fotbaliștilor, rugbiștilor, atleților, turiștilor, cucerite cu prețul unor mari eforturi, a unor lupte dîrze, ele amintesc în orice clipă. Sînt în același timp, o dovadă grăitoare a activității multilaterale desfășurate în domeniul culturii fizice și a sportului.

A tras ușor partea unui geam spre stînga și cu multă atenție așeză alături de celelalte trofee o plachetă din marmoră: „Cel mai tînăr trofeu, — ne-a spus el. L-am așezat la loc de frunte".

— Cine l-a cucerit?... Și iată ce a povestit:

August 1952. La poligonul de tir al colectivului sportiv un grup de aspiranți ai complexului G.M.A. gradul I participau la concurs pentru cucerirea normei de tir. Pe unul dintre paturile de tragere stringînd încetișor arma la umăr se afla o fată blondă. Proba de tir era ultima pentru a putea cuceri insigna. Și-apoi ziua cînd și-a luat angajamentul c-o va cuceri era tare aproape.

Se așeză din nou pe patul de tragere, încărcă arma, ochii atent și apăsă pe trăgaci. Pe rînd trase apoi și celelalte două cartușe de reglare. Totul era în ordine. Putea să înceapă a trage „oficial". Fiecare cartuș ce urma să-l tragă trebuia să nimerească măcar în cercul de 5 pentru a obține din 5 focuri 25 de puncte, punctajul minim pentru cucerirea normei de tir.

Dar chiar primul foc îi vesti un succes nebănuit, nimerind în cercul lui nouă. Cu un deosebit calm Emilia trase și cel de al doilea foc. Cartușul nimeri în plin, cercul 10. Al treilea foc nimeri ceva mai la stînga, dar tot în cercul lui 10. Depășise deja după trei focuri cu 4 puncte numărul minim. In același cerc loviră și celelalte două cartușe. Cu 49 de puncte din 50 posibile, Emilia Olteanu a trecut cu excelent proba de tir.

Acesta a fost doar începutul. Emilia se dovedea a fi talentată în această ramură sportivă.

Curînd Emilia Olteanu începu să se antreneze cu rîvnă. Alături, de cei aproape 50 de membri ai secției de tir începu să desfășoare o activitate intensă. Cîteva luni mai tîrziu plecă în Orașul Stalin unde la o școală a C.C.S. se antrenă — specializîndu-se și la tirul în alte poziții: genunchi, picioare și culcat nerezemat.

Un an mai tîrziu — datorită rezultatelor obținute — se afla selecționată în lotul central al asociației Locomotiva. Cu întregul lot se antrenă o bună bucată de vreme la poligonul de tir Băneasa una dintre cele mai bune baze sportive din țară de acest gen. De-abia aici a reușit pe deplin să înțeleagă ce rol de seamă joacă în pregătirea unui trăgător — și ca urmare în obținerea rezultatelor — stăpînirea de sine, îndepărtarea emoțiilor.

Ca urmare a străduințelor sale progresa uimitor. Condițiile materiale și tehnice ce le avea la dispoziție au contribuit din plin la buna sa pregătire. În scurtă vreme reuși să realizeze la poziția culcat — 91 puncte, 69 la poziția genunchi și 73 la cea în picioare.

Dar un accident o făcu pe Emilia să întrerupă antrenamentele pe un timp destul de îndelungat, mai bine de trei luni. Chiar și după vindecarea accidentului cîtăva vreme — Emilia nu se mai ducea la antrenament.

— Trebuie să continui antrenamentul, i-au spus tovarășii din conducerea colectivului sportiv.

— Nu mai pot. Mă voi lăsa de tir. Această hotărîre o luase Emilia chiar în ziua reîntoarcerii din spital. Atunci încercînd să tragă observă că piciorul stîng îi tremură. Manifestarea aceasta n-o privi ca urmare a lipsei de antrenament, ci urmare fatală a accidentului.

Un îndelung proces de frămîntare s-a petrecut apoi cu ea. Au trebuit să-i explice tovarășii ei că nereușita se datorește lipsei de antrenament. Pînă la urmă au învins. Nivelul său moral, educația sănătoasă de sportiv de tip nou s-au dovedit a fi trainice.

Emilia se găsea din nou printre sportivi.

Din nou îi reprezenta pe muncitorii de la Grivița Roșie. De data aceasta nu într-un concurs oarecare ci în cadrul finalei probei de tir din cadrul spartachiadei sindicale. Se întîlnea acum cu cei mai buni trăgători ai asociației

Cînd se așeză să tragă simți parcă din nou primele emoții.

La prima poziție nu reuși decît 67 de puncte ceea ce n-o mulțumi cituși de puțin. Adversarele sale obținuseră rezultate de seamă. Arani Elisabeta se afla pînă atunci pe locul I cu 216 puncte (la toate pozițiile) In cea de a doua poziție punctajul crescu simțitor, poziția picioare 77 puncte.

★

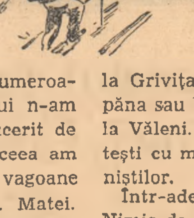
Deasupra Clujului — unde se desfășurau concursurile finalei — străjuiau nori grei adunați pentru ploaie. Cerul se întunecă iar lumina zilei scăzu puternic. Vizibilitatea trăgătorilor era nesatisfăcătoare.

— „Trage cu atenția la maxim încordată. Nu te mai pot urmări din pricina vremii". Vestea pe care i-o dădu antrenorul său n-o bucură. Era și firesc. Acum era mult mai greu.

Dar totul se petrecu așa cum nici nu se aștepta. La a treia poziție realiză 84 puncte însumînd astfel 245 puncte rezultat cu care cuceri locul I și titlul de campioană de tir pe anul 1954 a asociației Locomotiva.

Am privit încă odată placheta cucerită de Emilia Olteanu. Destul de modestă față de celelalte trofee expuse în vitrina colectivului; ea își merita însă pe deplin locul de frunte fiind expresia unui drum lung, anevoios dar plin de succese — drumul spre măestrie al uneia dintre miile de sportive din țara noastră.

CĂȚĂRĂTORI PE PISCURI

Despre activitatea secției de turism a colectivului sportiv „Grivița Roșie" cunoșteam mai dinainte cîteva fapte. Prin anul 1952 am avut prilejul să întîlnesc o parte din membrii secției în plină activitate la Poiana Stalin.

L-am cunoscut atunci și pe tovarășul Gh. Matei unul dintre entuziaștii secției. M-a surprins faptul că printre numeroasele trofee din vitrina colectivului n-am văzut nici unul care să fi fost cucerit de turiști. Nu m-am dumirit și de aceea am plecat către atelierul de tapițerie vagoane unde știam că lucrează tov. Gh. Matei.

După un schimb de cuvinte pe care și le spun prietenii după ce nu se văd un timp mai îndelungat, am intrat în subiect, cum se zice.

— Unde vă sînt trofeele cucerite? De ce nu le țineți la un loc cu celelalte? Mă pofti să-l urmez. Am ajuns în fața a cîteva panouri pline cu fotografii.

— Privește! mă invită tovarășul Matei. Un panou — migălos executat, cuprinde aspecte din cadrul unui concurs turistic de orientare.

Cercel Artenie, Dumitru Albici și Marculescu Dumitru au format reprezentativa „Griviței Roșii" în acest dificil concurs. De jos de la cabana Clăbucet (sosire) au pornit către cota 2000. De aici au ajuns la cota 1300 cabana Susai, au trecut pe la Cioplea și au ajuns din nou la Clăbucet. Filmul acestei întreceri curajoase n-a scăpat din vedere nici obstacolele, greutățile învinse sau... greșelile concurenților chiar.

Obiectivul aparatului a prins clar pe Artenie Cercel trecînd o bîrnă așezată pe două masive. Pregătirea pe care a căpătat-o la antrenamentele pentru trecerea cursei cu obstacole G.M.A. i-a fost acum de un mare folos.

O neatenție și iată-l pe unul dintre cei trei accidentat. Dar vreme de pierdut nu-i. Și-apoi tovarășul lor e în primejdie.

După ce l-au pansat cu grijă l-au luat în brațe; și așa ajutîndu-și tovarășul au sfîrșit cursa.

Echipa a ieșit pe locul II în cadrul acestui concurs.

Locomotiva de munte gîfîie greoi. De data aceasta duce la Cheia o încărcătură neobișnuită; aproape 100 de excursioniști de la Grivița Roșie.

Celelalte fotografii îi reprezintă pe muncitorii turiști de la Grivița Roșie într-o excursie la Cumpăna sau la cabana Peștera, la 3 Brazi sau la Văleni. Veselia, și buna dispoziție o citești cu multă ușurință pe fețele excursioniștilor.

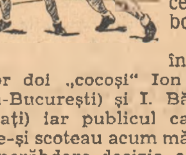
Într-adevăr totul era foarte interesant. Nimic de zis.

Am insistat să-mi arate trofeele cucerite de secția de turism.

— In definitiv ce reprezintă un trofeu? Un trofeu este mărturia unei strădanii depuse, răsplata unor eforturi făcute. Dar faptul că după 2 zile de urcuș te odihnești 3 la cabana Diham. — să zicem — este o răsplată. Sau faptul că în loc de o mînă de turisti cîți erau înainte de 23 August la Grivița Roșie sînt astăzi cîteva mii, este sau nu răsplata unei munci, a unei strădanii? Acesta este trofeul nostru...

M-am despărțit de tovarășul Gh. Matei convins că are perfectă dreptate. Acest trofeu deosebit pe care mi l-a arătat — este poate cel mai prețios.

SCRISOARE TOVARAȘILOR

Brăila. Pe ringul instalat în incinta stadionului din oraș au loc finalele „Ceferiadei" — competiție care în fiecare an cheamă la întrecere pe cei mai buni boxeri din țară.

Se terminase deja întîlnirea din cadrul celor doi „cocoși" Ion Bocianu (Locomotiva-București) și I. Băcanu (Locomotiva-Galați) iar publicul ca și cei doi boxeri care-și scoteau acum mănușile — așteptau cu nerăbdare decizia arbitrului. In sfîrșit, judecătorul de ring anunță victoria și totodată titlul de campion al asociației — la categoria cocoș — a tînărului boxer bucureștean Ion Bocianu. In ropotele aplauzelor, tînărul campion al asociației primește placheta, simbol al atenției și grijii pe care asociația Locomotiva o acordă tinerilor săi sportivi.

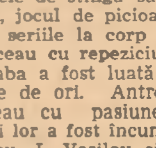
O mare bucurie se citea pe fața proaspătului campion. Cucerise așa dar titlul și totodată un trofeu prețios. Ei, dar cîtă muncă nu depusese tînărul boxer pentru ca acum să aibă această satisfacție. Și prima grijă a lui Ion Bocianu a fost să scrie harnicilor muncitori ceferiști despre victoria obținută. A coborît din ring, aproape extenuat. Și-a adunat ultimele forțe și a scris tovarășilor săi de muncă vestea. „Am învins" — citeau a doua zi muncitorii de la Grivița.

Cine știe — probabil că și dragostea pentru muncitorii care așteptau de la el o comportare demnă l-a ajutat pe tînărul boxer Bocianu să cîștige. Dar pînă la obținerea trofeului drumul n-a fost de loc ușor. Fiecare antrenament al „elevului" îi ridica antrenorului Constantin Cionoiu o altă problemă. Garda nu era corectă, eschivele de stînga sau dreapta de asemenea, jocul de picioare mai suferea, însfîrșit seriile la corp sau la cap nu se produceau cu repeziciune.

Treaba a fost luată de la cap de zeci și sute de ori. Antrenorul și „elevul" munceau cu pasiune. Și iată că rodul muncii lor a fost încununat de succes. Ion Bocianu, I. Vasilov și juniorul Ailenei s-au întors la București cu 3 titluri.

Trei plachete, proaspăt așezate în vitrina cu trofee a colectivului sportiv de la Grivița Roșie arată munca antrenorului și elevilor săi. Pe viitor cu cît va exista mai multă atenție față de secția de box cu atît vor fi mai mari succesele.

MII DE CROSIȘTII

Pe peretele din fața vitrinei cu trofee stau, unul lîngă altul, două steaguri. Primul este din anul 1952 și e cucerit de colectivul Grivița Roșie în finala crosului „7 Noiembrie". Celălalt datează din 1953 și i-a revenit aceluiași colectiv în urma finalei pe țară a campionatului individual de cros. „Să întîmpinăm 1 Mai". Și în 1952 ca și în 1953 colectivul sportiv „Locomotiva Grivița Roșie" a cucerit locul I pe Capitală. Ceferiștii au mai obținut încă un succes. Ca să mobilizezi 3800 de sportivi pentru a participa la cros, nu-i lucru ușor. Și totuși, aceasta nu a constituit o problemă pentru sportivii de la Grivița Roșie.

Pagină redactată de:
R. Călărășanu
V. Ranga

ÎN CÎTEVA CUVINTE

● Pagini întregi ne-ar fi trebuit pentru a putea vorbi despre fiecare cupă sau medalie sportivă în parte. Sportivii de la Grivița Roșie au cucerit peste 30 de cupe, aproape 30 plachete și nenumărate medalii, insigne, diplome și multe alte distincții sportive. Toate acestea sînt cucerite numai din anul 1950. Pînă atunci activitatea slabă a colectivului sportiv nu îngăduia sportivilor decît să viseze la cucerirea unui trofeu.

● Condiții materiale deosebit de bune stau la dispoziția tinerilor sportivi: cunoscutul stadion Giulești, unde sportivii de la Grivița Roșie se antrenează, precum și o bază sportivă în „Parcul Copilului". Aici se antrenează rugbiștii, — sport cu veche tradiție la Grivița Roșie, fotbaliștii ,— de asemenea o ramură sportivă care este practicată în mod organizat de sute de ceferiști, — atleții, pe pista bine amenajată, voleybaliștii, baschetbaliștii ca și sutele de aspiranți ai complexului G.M.A. care se pregătesc la cursa cu obstacole la viteză etc. Această bază sportivă a început a fi construită în anul 1953 și s-a terminat la începutul acestui an. Inainte de 23 August „Grivița Roșie" nu avea nici o bază sportivă.

● Dacă rugbiștii — singurii sportivi de pe atunci ai „Griviței Roșii" — nu aveau echipament nici pentru concursuri, sportivii au astăzi la dispoziție echipament în valoare de peste 300.000 lei.

● Pe zi ce trece crește numărul membrilor colectivului sportiv. Pînă în prezent aproape 2000 de tineri sînt membri ai colectivului sportiv.

● Cîteva sute de fete sînt membre ale colectivului sportiv.

● Membrii colectivului sportiv practică diferite ramuri sportive: rugbi (3 echipe), fotbal (24 echipe), tir, atletism, voley, baschet, box, patinaj, hochei, înot, polo pe apă, șah, tenis de masă, etc.

● Sala de box ca și cea de haltere stă la dispoziția tinerilor de la „Grivița Roșie" care s-au hotărît să practice aceste ramuri sportive. Bine amenajată cu ring de box, saci pentru antrenament, coarde, aparate de gimnastică, saltele, etc. sala de box este zilnic într-o activitate intensă.

Sala de haltere ca și cea de lupte este la fel de bine amenajată iar halterofililor sau luptătorilor nu le lipsește nimic în timpul antrenamentelor.

● Cum reiese și din numărul mare de echipe de fotbal care sînt în complexul „Grivița Roșie" acestei ramuri sportive îi este acordată o mare atenție. Practicarea ei de către masa a muncitorilor se face destul de organizat aici. Pentru titlul de cea mai bună echipă le fotbal cele 24 de echipe se întrec într-un campionat de casă. Echipa cîștigătoare — reprezentativa unui atelier — odată cu titlul de campioană a „Griviței Roșie" va primi și o frumoasă cupă decernată de consiliul colectivului sportiv.

● Complexul G.M.A. se bucură de un deosebit succes în rîndul tinerilor ceferiști. Peste 1000 de tineri sînt purtători ai insignei G.M.A. gradul I, iar 15 gradul II.

● Numărul aspiranților G.M.A. din acest an a trecut de 200. In curînd ei vor deveni purtători ai insignei G.M.A.

● Pentru buna pregătire tehnică sportivii studiază din experiența sportivilor sovietici. Boxerii, de pildă, sub îndrumarea antrenorului C. Cionoiu, se antrenează după indicațiile lui Denisov publicate în cartea sa.

● Utemiștii sînt întotdeauna printre fruntași în sport. Astfel Viorel Moraru, Gheorghe Mială, Alexandru Stanciu, Dumitru Ioniță, sînt doar cîteva exemple.

● Comitetul organizației de bază U.T.M. sprijină puternic activitatea sportivă. Nu numai faptul că se preocupă de mobilizarea masei tineretului la practicarea culturii fizice și sportului, dar însăși membrii comitetului practică diferite ramuri sportive. Alpinistul Pantazie Mihalașcu, membru în biroul organizației de bază U.T.M., este un exemplu grăitor.

UN SAT DIN PATRIA MEA

Telegramă

Prezentată la Botoşani data 28/2 1907, ora 5,30, urgent

D-lui Ministru Interne

Locuitorii comunelor Flămînzi, Frumuşica şi Rădeni turburînd liniştea, am onoare de a supune cunoştinţei Dv. că am dispus trimiterea 20 gendarmi, plec localitate.

Prefect Vasescu

Intr-un colţ al acestei telegrame ministrul de interne din vremea lui 1907 a scris deasupra „indescifrabilei" sale: „A mi se comunica rezultatul anchetei".

Prefectul însuşi, însoţit de inspectori, ofiţeri şi jandarmi au plecat spre satul Flămînzi de unde pornise răzvrătirea. Un detaşament de artilerie şi-a aşezat tunurile gata pentru tragere în marginea satului. Peste sat era o linişte deplină. Nu se auzea nici un zgomot. Nu mai lătrau nici cîinii înspăimîntaţi şi ei de tăcerea apăsătoare care stăpînea totul.

Ofiţerii au privit prin binocluri, aşteptînd să vadă „bandele de răzvrătiţi". Nu se arătă însă nimeni. Abia peste o vreme de vreun ceas a apărut pe coama unui deluşor ce cobora spre şosea o sanie cu doi copii zdrenţăroşi şi palizi.

După ce priviră cu ochi mari de spaimă şi curiozitate tunurile şi jandarmii, copiii au fugit înapoi poticnindu-se în troiene.

Autorităţile au intrat în sat puţin mai liniştite. S-au dus la primărie şi au făcut ancheta.

Au arestat învăţătorul şi, preotul ca „instigatori la răzvrătire". I-au pus în cătuşe pe fraţii Trifan, Grigore şi Roman Grosu, ei fiind cei care au ridicat primii pumnii asupra administratorului moşiei, Iorgu Constantinescu. L-au încătuşat şi pe bătrînul Vasile Mursa pentru că îi îndemnase pe aceştia „să dea fără milă în cîinele de administrator" care îşi bătea joc de viaţa lor.

După ce au trimis o telegramă ministrului de interne prin care-l anunţau că „nu este nimica grav cu locuitorii răzvrătiţi", s-au întors acasă.

A fost de-ajuns ca ţăranii din Flămînzi să aprindă scînteia făcînd amnar din pumnul bolovănos care a lovit cu putere în stăpîni. Focul răscoalei ţărăneşti s-a întins în întreaga ţară.

Oamenii din Flămînzi au apris scînteia răscoalei din 1907. Numele din Flămînzi li se potrivea în vremea aceea întru totul. Povestesc bătrînii că l-au primit de la domnitorul Sturza care avea în aceste locuri o moşie de 15.000 hectare. Se spune că în miezul unei zile de vară, domnitorul a venit într-o caleaşcă trasă de 4 cai să-şi viziteze moşia şi robii. La marginea unui lan de porumb a văzut cîţiva ţărani care mîncau. Oamenii au lăsat mămăliga şi castraveţii muraţi pe ştergarul de cînepă întins pe ţărînă şi s-au închinat în faţa domnitorului.

— Ei, cum o duceţi, oameni buni? I-a întrebat domnitorul fără să coboare jos din caleaşcă. Văd că staţi la ospăţ în loc să munciţi.

— Vai de ospăţul nostru, Măria Ta — a îndrăznit să răspundă un bătrîn. Castraveţii şi mămăliga ne-au scrit sufletul. Aţi face o faptă creştinească dacă aţi grăi administratorului să ne facă hrana mai omenească.

Domnitorul a rînjit distrat:

— He, t-auzi! Flămînzilor! Ce vreţi să vă tai viţei şi să vă dau carafe cu vin? Dacă nu vă ajung castraveţii şi mămăliga am să îngreunez girbacele cu plumb să vă satur pe toţi flămînzii!

...De atunci, Flămînzi a rămas numele satului. Cît de odios răsună acest cuvînt!

....Astăzi satul îşi mai păstrează încă numele de Flămînzi. Oamenii îl vor schimba fără îndoială în curînd. Realitatea de acum a satului se împotriveşte impunătoare cuvîntului, umilindu-l parcă prin forţa ei de netăgăduit.

★

La preşedintele întovărăşirii „1907" din Flămînzi a venit într-o seară o femeie. Ţinea sub broboadă o carte. Bătu la poartă de mai multe ori pînă cînd gazda reuşi să împrăştie cîinii care lătrau înverşunaţi şi s-o poftească înăuntru.

Cînd o văzu la lumina lămpii şi o recunoscu preşedintele se încruntă necăjit. „Iar a venit asta să mă bată la cap. Nu mai scap de ea pînă la miezul nopţii".

— Spune Mario, care ţi-i necazul?

— Parcă nu-l ştii dumneata! Am venit iar să văd ce-aveţi de gînd să faceţi cu noi.

Preşedintele ridică din umeri în semn de neputinţă.

— Eu n-am nici o putere. Dacă oamenii nu vor, eu nu pot să fac nimic. Adunarea generală hotărăşte totul. Dacă n-ai vrut atunci să intri în întovărăşire, n-aveai decît. Dar tu te-ai apucat să ne ocărăşti pe toate drumurile: fir-ar ai dracului, aşa şi pe dincolo. Bărbat-tu la fel. Acum aşa vă trebuie. După ce i-aţi ocărît cum va venit la gură, întovărăşiţii nu sînt proşti să mai muncească alături de voi.

Femeia ţinea privirile aţintite în podea.

— Poate că ai dreptate, nene Vasile. Dar omul cînd se îndreaptă, nu trebuie să-i tai capul. Atunci nu ştiam ce-i aia întovărăşire. Credeam că ne minţiţi ca să ne luaţi pămîntul, c-o s-ajungem iar cum am fost înainte. De-abia primisem şi noi pămînt de la împroprietărire... Acuma — şi aci făcu o pauză — acuma îmi dau şi eu seama c-am fost o proastă.

M-am dus pe la oameni, i-am întrebat şi-am văzut că ei au luat bucate mai multe ca noi. Dumneata ştiu că ai dus acasă vreo 1344 kg. numai grîu, Ştefănică Alexandru şi Petre Alexa la fel. Şi pe urmă, am văzut şi eu grînele voastre, porumburile... Se vede cît de colo că sînt altfel decît ale noastre. Voi scoateţi mai mult de 2000 de kilograme de grîu de pe un hectar, porumb la fel. Eu nu scot atîta. Voi araţi cu tractoarele, semănaţi cu maşini de la S.M.T.. Intr-o zi mă întorceam de la cîmp. Am văzut cum seceraţi voi cu secerători-legători. Maşina mergea şi în urmă se rostogoleau snopii. Apoi oamenii îi făceau clăi şi-i cărau la arie. Aşa munceam noi înainte? Dumneata ai 9 copii. Iainte le dădeai aproape numai cîte odată de mîncare pe zi. Azi îi ai aproape pe toţi în şcoli. Ştiu că ai în hambar bucate pentru doi ani de zile. Atunci cum să nu intru şi eu cu voi?

— Eu nu zic că nu-ţi dai acum seama că-n întovărăşire e mai bine, îi răspunse preşedintele liniştit. Dar asta e situaţia — nu mai poţi fi primită.

— Uite, nene Vasile, eu am fost într-o seară la învăţător să-i cer şi lui sfatul. Ştii ce mi-a spus el? Că trebuie să mă primiţi. Mi-a dat o carte. O am aici la mine. (Şi o scoate de sub broboadă). Mi-a făcut un semn unde scrie. Cică a fost şi-n Rusia o femeie la fel ca mine. A ocărît adunarea colhozului ridicîndu-şi poalele în sus. Mai tîrziu cînd a vrut să intre şi ea în colhoz, oamenii n-au mai primit-o. Ea a scris atunci tovarăşului Stalin. Tovarăşul Stalin a spus că trebuie să fie primită.

Preşedintele luă cartea din mîna femeii şi se uită la titlu.

— „Problemele leninismului", se miră el.

— Da. Ia deschide acolo unde e semnul.

Deschise la pagina 675 şi începu să citească un fragment însemnat cu creionul din cuvîntarea tovarăşului Stalin la primul Congres al colhoznicilor udarnici.

După ce termină de citit, preşedintele se uită la ea rîzînd.

— Ei ce zici? îl întrebă Maria.

— Ce să zic? Tovarăşul Stalin are dreptate. Dar... una a fost atunci, în Rusia, şi alta e la noi.

— Cum e alta? Aia şi-a ridicat poalele-n sus, iar eu numai am vorbit.

— Eu de fapt n-am nimic cu tine, bătu în retragere el. Imi pare rău acum că nu eşti cu noi. Uite, lasă cartea la mine. O să le arăt şi la alţii şi poate duminică te punem în discuţia adunării generale...

★

Sala cinematografului „1907" din Flămîzi n-aşi putea s-o compar cu una dintr-un oraş mare. Fără îndoială că e mult mai modestă. Balconul e puţin cam mic pentru copiii nenumăraţi care preferă să vadă filmul „mai de sus" sala nu e chiar atît de lungă cît ar trebui, iar ecranul mai e murdar prin cîte un colţ.

Totuşi, în această sală modestă de cinematograf, după ce becurile se sting şi întunericul sălii este spintecat de fîşia luminoasă pe care zboară spre ecran imaginile filmului — spectatorii nu se deosebesc de cei ai unui cinematograf de oraş mare. Nimeni nu mai mişcă pe scaun, afară de copiii şi tinerii pe care vîrstnicii îi liniştesc cu cîte un sîsîit categoric şi autoritar.

Oamenii din Flămînzi, robii de altădată de pe moşiile boiereşti şi nepoţii celor care s-au răsculat în 1907 pentru pîine, stau astăzi în sala unui cinematograf sătesc. Pentru ei (care au cinematograf de 4 ani în sat) vizionarea unui film a devenit un lucru firesc, indispensabil vieţii de toate zilele. Şi aici tinerii îşi invită iubitele la film cu timiditatea pe care o fac şi adolescenţii orăşeni; bărbaţii îşi iau femeile şi copiii şi, după ce se plimbă puţin prin faţa sfatului popular şi a căminului cultural discutînd şi salutînd prietenii, trimite un copil spunîndu-i: „Ionel, fugi şi cumpără 4 bilete la film!"

Am văzut o scenă deosebit de interesantă în timpul unui spectacol la acest cinematograf.

In faţa mea stăteau doi tineri. El era un flăcău înalt, cu umerii largi. Lîngă el stătea o fetişcană cu coadele negre, căzute pe spate. Am observat că discutau ceva foarte aprins.

— Nu e dragă el, zău nu e — şoptea flăcăul încercînd să se apropie cît mai mult de ea.

— Ba e el! Hotărî fata. Sînt sigură că el e.

— Ţi se pare ţie. Atunci erai doar un copil şi crezi că mai ţi minte aşa de sigur pînă acum.

— Ochii seamănă grozav. Şi la rîs seamănă. Il ţin minte şi acum. Ah, ce păcat că i-am uitat numele!

Trebuie să mi-l amintesc.

După ce s-a terminat filmul i-am întrebat:

— Nu vă supăraţi, vreau să vă întreb ceva. Intîmplător am stat în spatele vostru la film şi am auzit că discutaţi despre cineva. Nu puteţi să-mi spuneţi şi mie despre cine e vorba? Sînt tare curios.

Fata s-a uitat la mine distrată şi începu să rîdă.

— Nu-i nimic. El nu vrea să mă creadă că flăcăul din film, Serghei Tutarin a fost la noi în sat în 44 cînd au trecut sovieticii. Eu zău îl cunosc! A dormit la noi vreo cîteva seri. M-am jucat cu el. Eram mică atunci. Ţin bine minte. Zău, dacă nu e el!

Aşa de mult m-au emoţionat cele spuse de fata aceasta, convingerea ei aproape naivă, încît n-am putut să-i răspund altceva decît:

— Da, s-ar putea să fi fost chiar el.

★

Istoria unui sat care a crescut în 10 ani aşa cum cresc voinicii din poveştile poporului nu poate fi cuprinsă în cîteva pagini. Munca neîntreruptă a comuniştilor pentru înfiinţarea întovărăşirii, figura luminoasă a secretarului de partid Colenciuc Ilie pe care îl poţi întîlni în fiecare zi la grădiniţa de copii, la arie, la sfatul popular sau la biblioteca sătească, mereu frămîntat să participe la toate acţiunile oamenilor din sat — nu le pot cuprinde decît pagini numeroase de roman.

Dacă s-ar face un bilanţ cifric despre realizările din acest sat sub regimul democrat-popular, aceasta ar emoţiona pe cei care l-ar citi tot aşa ca şi un poem de Puşkin sau Eminescu.

Acest bilanţ ar putea cuprinde cele 2 şcoli făcute în urmă cu cîţiva ani, un dispensar, o casă de naştere şi o grădiniţă sezonieră, cei peste 1.000 de foşti analfabeţi care astăzi citesc cărţi de la bibliotecă (şi aici ar trebui să fie trecut neapărat şi numele lui Vătămăniţa Toma, fost analfabet — acum activist de partid), faptul că astăzi sînt 500 de copii care învaţă în şcoli elementare în timp ce înainte de 23 August 1944 nu erau decît 70—80. Erau în schimb atunci 10 cîrciumi, dintre care una era proprietatea boierului. Ar trebui trecută şi cifra de 852.388 lei care însumează bunurile de larg consum pe care clasa muncitoare le-a trimis în acest sat în timp de 6 luni doar. Desigur că nu sînt lipsite de importanţă nici cifrele care arată numărul mare de cititori ai bibliotecii, de spectatori ai cinematografului şi sportivi.

Cifrele acestea simple vorbesc cu o putere de convingere ce nu poate fi tăgăduită de uriaşa transformare a acestui sat, de nepreţuita muncă a oamenilor de partid şi sînt un act de acuzare zdrobitor pentru trecutul negru al ţărănimii noastre muncitoare.

Satul — deşi se mai numeşte încă Flămînzi (poate pentru a ne face să nu uităm prea repede trecutul) a păşit încrezător spre socialism şi oamenii lui ar rîde astăzi cu hohote dacă cineva le-ar mai spune — asemenea domnitorului de mult apus — flămînzi.

★

La marginea satului, între lanurile înalte de porumb, se află cimitirul eroilor sovietici căzuţi în luptele avute cu fasciştii pe aceste locuri. Străjuind pietrele funerare de la capătul fiecărui mormînt îşi sună frunzele cîţiva tei sădiţi de curînd. Oamenii i-au pus acolo aducînd prin aceasta un omagiu modest celor care şi-au dat viaţa pentru omenire. Multora dintre aceşti eroi nu li se ştie numele. Pe pietrele lor funerare se scrie doar atît: Dva neizvestnîe gheroia (doi eroi necunoscuţi).

Cîţi asemenea eroi ce ne-au rămas necunoscuţi cu numele, dar atît de apropiaţi şi cunoscuţi sufletelor noastre, nu odihnesc astăzi sub glia roditoare a patriei!

★

...La marginea unui sat moldovenesc au crescut lanurile înalte de porumb alături de teii care străjuiesc mormintele unor eroi necunoscuţi.

Un om vine adeseori aici şi mîngîie tăcut frunzele acestor tei, cu gîndurile duse undeva în zarea vremii. Făptura lui înaltă şi puternică, faţă cu expresia seriozităţii unei maturităţi pretimpurii, au în aceste clipe ceva solemn şi deosebit în ele, care iţi răpesc îndrăzneala de a-l tulbura din firul amintirilor.

Guraliuc Ilie, fiu al oamenilor simpli din Flămînzi şi-a botezat cei 21 de ani în focul luptelor împotriva fasciştilor. De la Timişoara şi pînă pe culmile munţilor Tatra a gustat pîinea amară a războiului alături de oamenii sovietici. De obicei, un om cînd se întoarce din război povesteşte familiei şi prietenilor viaţa întreagă despre fiecare zi trăită în tumultul focului şi al morţii.

Lui Guraliuc îi place să povestească şi să-şi amintească îndeosebi despre trei întîmplări din noianul zilelor de front.

Işi aminteşte că în timpul luptelor din jurul localităţii Deta din regiunea Timişoara, regimentul lor făcea cu greu faţă atacurilor disperate ale fasciştilor. Drumurile desfundate de ploi le distruseseră bocancii, hrana era puţină, hainele ude. Intr-o seară le-au venit în ajutor sovieticii. Catiuşele au umplut zările de flăcări şi fasciştii s-au retras ca fiarele către inima pădurii.

După terminarea luptei romînii au băut ceai cu sovieticii pe marginea tranşeelor cucerite. Un gruzin înalt a venit lîngă Guraliuc şi l-a întrebat:

— Aştia bocanci la tine? Ne haraşo!

Şi a scos din raniţă o pereche de bocanci de ai săi şi i-a întins rîzînd spre el, făcîndu-i semn să-i încalţe. Guraluic i-a mulţumit.

— Spasiva, tovarăşe!

Şi pînă tîrziu din noapte au băut ceai şi-au discutat împreună.

Altă dată, cînd trecuseră de Budapesta, Guraliuc fu trimis în misiune într-o localitate îndepărtată. Mijloace de transport nu erau, aşa că plecă pe jos. După ce ieşi dintr-un sat îl ajunse din urmă un ostaş sovietic cu o căruţă.

— Sus, sus! L-a îndemnat acesta.

Au pornit împreună. Cînd treceau prin mijlocul unei păduri au fost atacaţi de cîţiva fascişti rămaşi răzleţi în spatele frontului. Un glonte îl nimeri pe Guraliuc în picior. Ostaşul sovietic îl aşeză la adăpost şi începu să se apere de fascişti. Ar fi putut să se suie în căruţă şi să fugă fără să i se întîmple nimic. A luptat însă cîteva ore pînă i-a pus pe goană pe fascişti şi apoi l-a dus pe el la cel mai apropiat spital.

A treia amintire puternică o are din ziua Victoriei. Deşi istoviţi, rupţi şi flămînzi ostaşii sovietici şi romîni au cîntat şi s-au veselit atunci împreună, ca la un mare ospăţ. Sovieticii au cîntat din chitare, romînii din fluiere şi au fumat tovărăşeşte unul din tutunul altuia.

...Cînd păşeşte în cimitirul acesta Guraliuc îl vede parcă pe ostaşul care i-a dat o pereche de bocanci din raniţa lui, pe cel care i-a salvat viaţa în pădurea ungurească şi pe cei cu care s-a veselit în ziua biruinţei. Le simte parcă mişcările, le aude glasul, rîsul plin de viaţă aici, alături de el.

Pentru amintirea acelor vremuri, pentru ca să nu uite niciodată prietenia cu oamenii care şi-au lăsat mii de fraţi şi tovarăşi în ţărîna patriei lui, vine adeseori Guraliuc aici şi mîngîie tăcut şi solemn frunzele teilor, şi-şi descoperă capul cu evlavie în faţa acestor morminte de eroi.

ION BAIEŞU

Brigada de tineret „23 August"

De curînd la Institutul de proiectări I.P.R.O.M. din Capitală, a avut loc într-un cadru festiv înfiinţarea primelor brigăzi de tineret. In cadrul secţiei de Tehnologie-maşini agricole, brigada noastră de tineret a primit denumirea de „Brigada 23 August". Din ea fac parte ingineri, proectanţi, şi desenatori dintre cei mai buni, utemişti, fruntaşi în cadrul secţiei. Printre ei se numără tineri ca Falcă Stelian, proectant şi secretarul comitetului U.T.M. pe Institut, inginerul utemist Calboreanu Ion, membru în comitet, utemistul Ghiţă Mircea, responsabilul tehnic al brigăzii, Drăguţ Corneliu tehnologul brigăzii, Mărgăritescu Ioan matriţier, utemista Dimoftache Rodica desenatoare şi alţii. Brigada îşi propune să lupte pentru îndeplinirea înainte de termen a angajamentelor luate în cinstea marii sărbători, pentru a ridica nivelul productiv al secţiei şi pentru calitatea proectelor de utilaje necesare agriculturii noastre. S-a pornit o întrecere între aceste brigăzi ca şi între membrii lor şi pînă acum brigada noastră se menţine fruntaşă.

Corespondent
ILIE GHEORGHE

Condiţii tot mai bune de muncă şi de trai pentru cadrele didactice

In anii regimului nostru democrat-popular, datorită grijii permanente a partidului şi guvernului Republicii Populare Romîne a avut loc o îmbunătăţire serioasă a condiţiilor de muncă şi de trai ale cadrelor didactice şi s-a ridicat pe o treaptă mai înaltă nivelul învăţămîntului de stat. Invăţătorii şi profesorii sînt astăzi înconjuraţi cu dragoste şi grijă de poporul şi statul nostru, iar munca lor nobilă de ridicare culturală a oamenilor muncii este cinstită şi preţuită.

Pentru asigurarea unei continuie ridicări a nivelului ideologic, politic şi profesional al învăţătorilor şi profesorilor, în scopul îmbunătăţirii procesului de învăţămînt şi a activităţii sociale a cadrelor didactice, au fost înfiinţate instituţii noi. Astfel s-a înfiinţat Institutul pentru perfecţionarea Cadrelor Didactice care a organizat cursuri prin care au trecut aproape toate cadrele didactice, o bună parte a directorilor şi inspectorilor din instituţiile de învăţămînt şi educative ce depind de sfaturile populare.

De asemenea, a fost creat Institutul de Ştiinţe Pedagogice care are sarcina de a contribui la ridicarea nivelului cercetărilor pedagogice legate de însuşirea şi aplicarea la condiţiile ţării noastre a experienţei şcolii şi pedagogiei sovietice. Prin activitatea desfăşurată de acesta s-a determinat o îmbunătăţire a programelor de învăţămînt.

Au fost înfiinţate cabinete pedagogice regionale şi cercuri pedagogice; se organizează de două ori pe an consfătuiri raionale şi regionale ale tuturor cadrelor didactice. S-a creat Editura de Stat didactică şi pedagogică, care a realizat o îmbunătăţire simţitoare în domeniul elaborării şi editării manualelor necesare şcolilor cu limba de predare romînă şi limbile de predare ale minorităţilor naţionale atît în ceea ce priveşte numărul titlurilor cît şi în ce priveşte conţinutul manualelor editate. Astfel, numai în anul 1953, editura a publicat 139 de titluri în limba romînă cu un tiraj de 10.317.648 de exemplare, iar în limbile minorităţilor naţionale 202 titluri de manuale cu un tiraj total de 1.471.085 exemplare.

Titlurile de „învăţător emerit" şi „profesor emerit" au fost acordate unui însemnat număr de cadre didactice.

In scopul îmbunătăţirii condiţiilor de viaţă ale cadrelor didactice s-a elaborat şi aplicat un nou sistem de salarizare, profesorii, educatoarele şi învăţătorii noi veniţi în învăţămînt primesc o indemnizaţie de instalare egală cu un salariu lunar.

Cadrelor didactice din mediul rural li s-a dat în folosinţă un lot de grădină de 1/4 ha., iar unui număr însemnat de învăţători şi profesori li s-au acordat terenuri şi credite pentru construirea de locuinţe. An de an a fost sporit numărul locurilor la casele de odihnă şi în staţiunile balneoclimaterice pentru îngrijirea sănătăţii cadrelor didactice.

A fost introdus un sistem de premiere special pentru evidenţierea învăţătorilor, profesorilor şi educatoarelor care depun o muncă intensă şi obţin rezultate deosebite în activitatea din şcoală, şi în culturalizarea maselor. In afară de aceasta au fost acordate premii şi diplome de către sfaturile populare, sindicate şi Comitetul Central al U.T.M.

De curînd, Prezidiul Marii Adunări Naţionale a dat Decretul privind înfiinţarea gradelor didactice şi stabilitatea în funcţie a cadrelor didactice din învăţămîntul elementar şi mediu. Acest document este menit să stimuleze ridicarea calificării şi perfecţionării cadrelor didactice şi să asigure stabilitatea acestora în învăţămînt.

Aceste realizări au determinat în rîndul cadrelor didactice o sporire a eforturilor acestora pentru îmbunătăţirea activităţii didactice şi obşteşti.

Mai sînt însă şi lipsuri care ne arată că nu toate organele veghează la aplicarea întocmai a prevederilor Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi a Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne cu privire la măsurile de îmbunătăţire a condiţiilor de trai şi de muncă ale cadrelor didactice din învăţămîntul elementar şi mediu, împiedicînd astfel îmbunătăţirea şi pe mai departe a activităţii cadrelor didactice şi a organelor de îndrumare şi control din învăţămînt.

De asemenea mai sînt comitete executive care supraîncarcă profesorii, învăţătorii şi chiar inspectorii şcolari cu sarcini care nu au legătură cu munca de învăţămînt sau de culturalizare a maselor.

In activitatea ce o vom desfăşura pentru ridicarea nivelului învăţămîntului, este necesar să luptăm cu hotărîre pentru înlăturarea lipsurilor ce mai există.

In preajma aniversării a 10 ani de la eliberarea patriei noastre de către glorioasa armată sovietică, învăţătorii, profesorii, educatoarele îşi sporesc avîntul în muncă pentru a întîmpina cu noi realizări această mărcaţă sărbătoare a poporului nostru muncitor.

GH. PLOEŞTEANU
Director General al Direcţiei Generale a învăţămîntului elementar şi mediu şi a educaţiei preşcolare din ministerul învăţămîntului.

DECADA MANIFESTĂRILOR CULTURALE

Deschiderea decadei manifestărilor culturale în provincie

CLUJ (de la corespondentul nostru **Ion Deleanu**).

In cursul zilei de 13 august a avut loc în sala bibliotecii regionale din oraşul Cluj deschiderea festivă a decadei manifestărilor culturale în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre. In faţa a numeroşi oameni ai muncii, scriitorii Ion Brad şi Horvath Imre au vorbit în limbile romînă şi maghiară despre dezvoltarea în anii regimului de democraţie populară a culturii noi, ca rezultat al îndrumării partidului şi însuşirii de către oamenii de cultură a marii experienţe a artei sovietice.

Vorbitorii au subliniat prezenţa în cîmpul culturii noastre noi alături de maeştrii vîrstnici, a unei pleiade de tineri scriitori talentaţi, cărora le-au fost create condiţii optime de dezvoltare în cei zece ani de la eliberarea patriei noastre.

După festivitatea deschiderii decadei manifestărilor culturale, asistenţa a vizitat bazarul de cărţi unde au fost expuse lucrări ale scriitorilor din ţara noastră, precum şi lucrări ale clasicilor ruşi şi sovietici, ale clasicilor literaturii universale. Un stand special este consacrat lucrărilor scriitorilor de limbă maghiară, printre care se numără Istvan Asztaloş, Horvath Istvan, Nagy Istvan, Horvath Imre şi alţii.

Asemenea bazaruri de cărţi au mai fost organizate în cele 14 centre raionale şi în 49 centre de comune din regiunea Cluj.

★

CRAIOVA (de la corespondentul nostru **Sîrbu Oprea**).

In oraşul Craiova a avut loc în prima zi a decadei, deschiderea unei mari expoziţii a cărţii. In cadrul expoziţiei au fost expuse cărţile celor mai valoroşi scriitori ai literaturii noastre şi străine. Expoziţia înfăţişează, cu precădere, realizările din cei zece ani de la eliberarea patriei noastre în domeniul literaturii şi artei.

De asemenea s-au organizat şi numeroase bazare de cărţi din literatura pentru copii.

Zilele acestea vor avea loc numeroase întîlniri între scriitori şi cititori. Totodată în cadrul decadei manifestărilor culturale s-au organizat o seamă de manifestaţii artistice şi teatrale la care îşi vor da concursul cele mai bune echipe artistice de amatori şi artişti ai teatrului naţional. In ziua de 15 august are loc o mare serbare cîmpenească organizată în Parcul Poporului.

★

In ziua de 13 august în localul muzeului Romîno-Rus, din Galaţi a avut loc deschiderea festivă a decadei manifestărilor culturale. Scriitorul Mihail Davidoglu, laureat al Premiului de Stat, a vorbit despre importanţa decadei manifestărilor culturale.

In cuvîntul său tovarăşul Davidoglu a vorbit despre viaţa grea care le era sortită scriitorilor în anii dinaintea eliberării patriei noastre In scurte cuvinte vorbitorul a analizat unele dintre operele cele mai valoroase apărute în anii regimului de democraţie populară.

Corespondent
AUREL CAZACU

In preajma finalelor concursului căminelor culturale

Reprezentaţiile date de echipele artistice de amatori — în cadrul fazei regionale a celui de al III-lea concurs al căminelor culturale — au scos în evidenţă bogăţia şi valoarea artistică a folclorului nostru. In toate regiunile echipele de dansuri naţionale, corurile şi soliştii s-au prezentat la concurs cu numeroase cîntece şi jocuri locale, în costume specifice şi pitoreşti. Alături de producţiunile folclorului romînesc, alături de cîntecul contemporan romînesc şi sovietic, au fost prezentate numeroase producţiuni ale folclorului maghiar, german, tătărăsc, turcesc, bulgar, lipovean, macedonean şi ţigănesc. Ca şi celelalte etape, ale concursului, faza regională a însemnat o adevărată sărbătoare a cîntecului şi dansului.

La Tg. Mureş s-au remarcat îndeosebi dansatorii echipei din comuna Gălăţeni, care au executat vestitul dans de nuntă şi dansul sticlelor, în care fetele execută cu dibăcie figurile ceardaşului, purtînd pe cap sticle cu vin. Cu multe aplauze au fost răsplătiţi dansatorii din comuna Corund (care au executat dansuri secuieşti), formaţiile artistice din comuna Măgherani (care a prezentat „Dansul secerişului") şi din satul Mic — (care a executat o suită de dansuri locale pe tema „Dumineca după masă la noi în sat"). Minunatele costume cusute cu mărgele, năframe de mătase, ii brodate şi pălării împodobite cu flori cu care au venit dansatorii din comuna Lueriu precum şi interpretarea cîntecelor maghiare de către corul din comuna Bodogaia au stîrnit admiraţia spectatorilor.

La Constanţa, întrecerea artiştilor amatori a început cu dansul tătărăsc al echipei din comuna Ciocîrlia de jos. Purtînd minunate straie de joc, brodate cu flori roşii şi verzi, echipa a interpretat o suită de dansuri tătare în acompaniamentul instrumentelor populare: zurna şi daula. Au urmat apoi dansatorii bulgari din comunele Lunca şi Enişala. Echipa de dansuri a colectiviştilor din satul Mereni a prezentat o suită de dansuri romîneşti, iar pescari din Jurilovca, dansuri ucrainiene. Membrii echipei de joc macedonene din Cobadin au adus la concurs frumuseţea cîntecului şi jocului macedonean, şi minunatul colorit al costumelor populare, ornamentate cu lucrătura în argint a cordoanelor.

La Constanţa, faza regională a concursului a arătat cît de interesantă şi plină de colorit este harta artistică a pămîntului dobrogean şi cum înfloreşte viaţa nouă a oamenilor muncii în patria noastră.

La Deva, o bună pregătire a arătat echipa de dansuri din satul Sohodol, care a prezentat jocurile populare romîneşti „Brîul", „Spic de grîu" şi altele, corul căminului cultural din Petreşti şi echipa de fluieraşi a căminului cultural din satul Inuri. De asemenea a fost apreciat solistul Petru Tarţa din comuna Buruene care a cîntat la clarinet o doină şi o haţegană.

La Cluj, echipa de dansuri populare romîneşti din Sieuţ, care a prezentat trei suite de dansuri ardeleneşti, s-a dovedit a fi una dintre cele mai bune echipe din concurs. S-a remarcat de asemenea echipa de jocuri populare germane a casei de cultură „Gheorghe Coşbuc" din Bistriţa.

Desfăşurarea celui de al III-lea concurs al căminelor culturale a fost o mărturie a înfloririi culturale atît a poporului romîn cît şi a minorităţilor naţionale şi a contribuit la întărirea prieteniei dintre poporul romîn şi minorităţile naţionale.

In cadrul decadei manifestărilor culturale, vor avea loc la Bucureşti finalele concursului. Publicul bucureştean aşteaptă cu nerăbdare să aplaude măeştria celor mai bune echipe artistice ale căminelor culturale a căror valoare artistică este o dovadă puternică a avîntului artei noastre populare.

Cărţi noi apărute în cadrul decadei

CEZAR PETRESCU: „Ajun de revoluţie 1848" — E.S.P.L.A.

In această povestire autorul redă atmosfera Bucureştiului în perioada premergătoare dezlănţuirii revoluţiei din 1848, zugrăvind o cuprinzătoare imagine a societăţii din vremea aceea.

Povestirea se sfîrşeşte lăsînd cititorului perspectiva marii zguduiri ce va urma.

PETRU VINTILĂ: „Oraş de provincie" — Editura Tineretului.

Nu de mult a văzut lumina tiparului o nouă carte a scriitorului Petru Vintilă, intitulată „Oraş de provincie".

După cum însuşi titlul ne spune, autorul se ocupă de viaţa unui oraş de provincie înainte de 23 August 1944 arătînd apoi viaţa nouă şi transformările prin care trece acest oraş după alungarea armatelor hitleriste.

Lucrarea „Oraş de provincie" reliefează ideia că odată ce în patria noastră a fost instaurată puterea populară, la conducerea treburilor obşteşti au venit adevăraţii reprezentanţi ai poporului şi că, datorită acestui fapt, în fiecare colţişor de ţară a început să pulseze o nouă viaţă, tot mai fericită pentru cei ce muncesc.

EUGEN FRUNZĂ: „Faţă-n faţă" E.S.P.L.A.

In volumul „Faţă-n faţă" Eugen Frunză cîntă realitatea zilelor noastre, realizările oamenilor muncii, transformările politico-sociale şi culturale din patria noastră, înfierează pe monştrii omenirii, agresorii din Coreea, pe uneltitorii unui nou război.

In poeziile care oglindesc aspecte de la Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Bucureşti, poetul surprinde bucuria de viaţă şi setea de libertate a tineretului din întreaga lume înfrăţit pentru ţelul nobil al menţinerii păcii.

HARALAMB ZINCĂ: „Urmele" — Editura tineretului.

Lucrarea „Urmele" de Haralamb Zincă redă viu viaţa nouă pe care o duc ostaşii armatei noastre populare.

Povestirile cuprinse în volum, ca: „Urmele", „Ţambalagiul Danilo", „Moartea pandurului" şi altele oglindesc educaţia nouă pe care o primesc tinerii ostaşi, condiţiile bune care au fost create pentru ei în armată şi nivelul înalt de conştiinciozitate patriotică de care aceştia dau dovadă în pregătirea lor politică şi de luptă.

9 ANI DE LA ELIBERAREA COREEI DE CATRE GLORIOASA ARMATA SOVIETICA

Există o zi a anului pe care poporul coreean o întîmpină cu o emoție deosebită, cu bucurie și speranțe într-un viitor luminos. Este ziua de 15 august, ziua eliberării Coreei de către glorioasa Armată Sovietică. In 1945, în această zi, oștile eliberatoare ale Uniunii Sovietice izgonind pe cotropitorii japonezi, au adus libertate Coreei. Inaintea poporului coreean s-a deschis calea spre crearea unei patrii independente și democrate, calea spre fericire. In anii care au trecut de la eliberare și pînă la agresiunea organizată de imperialiștii americani și mercenarii lor lisînmaniști, masele populare, sub conducerea Partidului Muncii, au obținut succese însemnate. Puterea populară a naționalizat industria, transporturile, băncile și întreprinderile comerciale care aparținuseră imperialiștilor japonezi și trădătorilor poporului coreean. Transformările politice, sociale și economice au asigurat oamenilor muncii din R.P.D. Coreeană largi drepturi și libertăți democratice. A fost înfăptuită reforma agrară; un număr de 725.000 de țărani au primit peste 1 milion hectare de pămînt confiscat de la imperialiștii japonezi și de la moșieri. Tineretului, întregului popor, i s-au deschis porțile către știință și cultură. In 1949 numărul școlilor elementare și medii crescuse de 20 de ori față de 1946, iar numărul elevilor de 23 de ori. Fuseseră înființate 15 instituții de învățămînt superior.

In muncă și luptă pentru continua înflorire a patriei, R.P.D. Coreeană s-a bucurat în permanență de ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice. In anul 1949 volumul producției industriale a R.P.D. Coreene depășise de 4 ori pe cel din 1946.

In acest timp, în Coreea de sud poporul care geme sub jugul clicii lisînmaniste trădătoare, poporul căzut în robia ocupației americane, îndura lipsuri de neînchipuit. In 1949 suprafața însămînțată a Coreei de sud era redusă cu 45 la sută în comparație cu perioada premergătoare eliberării. Acționînd prin intermediul bandei lisînmaniste, imperialiștii americani au instaurat în partea de sud a țării un regim fascist, au dus o politică de lichidare a tuturor forțelor patriotice.

La 25 iunie 1950 imperialiștii americani și mercenarii acestora din clica lisînmanistă au atacat mișelește R.P.D. Coreeană. Intervenționiștii sperau să nimicească tot ce este viu pe pămîntul coreean. Dar Republica Populară Democrată, puternică prin unitatea dintre popor, partid și guvern a rezistat eroic. Bravul popor coreean, ajutat de voluntarii chinezi a zădărnicit planurile intervenționiștilor americani de a ocupa întreaga peninsulă a Coreei și de a extinde vîlvătăile războiului mai departe în China Populară. Fiii Coreei însîngerate au rezistat agresiunii pentru că au luptat pentru o cauză dreaptă. Cîte nume glorioase, nume de eroi cunoaște istoria războiului din Coreea! Să amintim dintre aceștia pe Kim Cean Kvor și tovarășii săi, care au urmat pilda ostașului sovietic Alexandr Matrosov, închizînd cu pieptul lor ambrazura cazematei dușmane, deschizînd astfel drum tovarășilor lor. Sau pe „Zoia Coreei", partizana Tio Ok Hi, o fată simplă, care asemenea Zoiei Cosmodemianscaia a îndurat chinuri îngrozitoare dar nu a trădat dușmanului pe tovarășii ei de luptă.

Războiul din Coreea a dovedit în mod limpede forța uriașă a popoarelor libere, a dovedit că nu pot fi înfrînte și înlănțuite popoare care cunosc libertatea, care și-au luat soarta în propriile lor mîini. Totodată războiul din Coreea a spulberat mitul mult trîmbițat al invincibilității puterii militare americane. In Coreea, S.U.A. au suferit o înfrîngere totală — militară, politică și morală.

Siliți de presiunea puternică a popoarelor lumii iubitoare de pace și ca urmare a înfrîngerilor suferite pe front, imperialiștii americani au fost nevoiți anul trecut să consimtă — în ciuda manevrelor lor — la încetarea focului și încheierea armistițiului în Coreea. Pentru triumful tratativelor de armistițiu în Coreea, poporul coreean este profund recunoscător Uniunii Sovietice care a contribuit prin inițiativele și acțiunile sale la încetarea vărsării de sînge.

Tunurile au amuțit, sîngele a încetat să mai curgă în Coreea, cerul a devenit din nou senin. Poporul a pășit la noi fapte de eroism, pe frontul muncii, pentru vindecarea rănilor războiului. Din cenușă și ruine renaște Phenianul, capitala țării. S-au și înălțat aproximativ 15.000 de case de locuit. A fost refăcută și dată în exploatare fabrica textilă din Phenian. Intr-un an sau doi, ea va deveni cel mai mare combinat textil din țară. Pe malul sudic al fluviului Tedongan au început anul acesta cursurile Institutului politehnic care poartă numele lui Kim Ciok, erou al poporului. Cursurile sînt frecventate de 2.200 de studenți.

A intrat în vigoare planul pe 1954 — prima parte a planului trienal de refacere și dezvoltare a economiei naționale, a R.P.D. Coreene. Producția globală a industriei va crește anul acesta cu 60,8 la sută. Suprafețele însămînțate vor fi extinse, recolta la hectar a culturilor de cereale și bumbac va crește.

Oamenii muncii din R.P.D. Coreeană nu-și precupețesc forțele pentru ca viața pașnică, nouă, pe care au apărat-o în lupte grele, să devină mai frumoasă, mai luminoasă. Tineretul coreean se află în primele rînduri în iureșul muncii pe șantierele și pe ogoarele țării. A devenit vestit numele tînărului Tiu Son Ghiun, șeful unei brigăzi de tineret. Impreună cu tovarășii săi, el depășește de 2—3 ori sarcinile ce-i revin într-un schimb. Ciobănița Kim Sun Ok este una din cele mai bune crescătoare de oi din republică. Mecanicul Iun Cian Nok, care în timpul războiului a condus neînfricat spre front trenuri încărcate cu armament, transportă acum cu spor materiale pe șantiere.

In marea operă de refacere și de construire a economiei țării distruse, poporul coreean se bucură de sprijinul larg și frățesc al Uniunii Sovietice, R. P. Chineze și a celorlalte țări de democrație populară. Astfel Uniunea Sovietică a acordat R.P.D. Coreene, un ajutor nerambursabil de 1 miliard de ruble pentru refacerea economiei distruse de război. China Populară va acorda în decurs de 4 ani suma de 8 trilioane de iuani, pentru refacerea Coreei. Cehoslovacia construiește în Coreea, în mod gratuit, prima uzină de automobile din țară, reface o serie de hidrocentrale.

Ajutorul acordat de țările lagărului democrat R.P.D. Coreene este un exemplu viu de relații noi, bazate pe ajutor frățesc între popoare.

In Coreea de sud, ocupația americană și cruntul regim de teroare lisînmanist a dus la creșterea mizeriei maselor populare. Numărul șomerilor totali trece de 2 milioane, iar cel al celor parțiali și al sinistraților de pe urma războiului se ridică la 10 milioane. In medie 4 milioane de oameni din Coreea de sud sînt amenințați de moarte prin înfometare. Tinerii sînt lipsiți tot mai mult de posibilitatea de a frecventa școlile, deoarece majoritatea sînt ocupate de armata americană. Numai la Seul 30 de școli au fost transformate în cazărmi americane.

Poporul coreean a năzuit întotdeauna să trăiască liber, în propriul său stat național, să-și clădească un viitor fericit. El a luptat pentru unificarea pașnică a țării, îndată după eliberarea ei, dar acest lucru a fost împiedicat de ocupanții americani care dezlănțuind războiul și-au dat arama pe față.

Că imperialiștii americani n-au renunțat la planurile lor agresive, că nu doresc o reglementare pașnică a problemei coreene, s-a putut constata la conferința de la Geneva. Reprezentanții americani au aplicat la Geneva intenționat o tactică obstrucționistă și pînă la urmă au împiedicat realizarea unui acord cu privire la instaurarea unei păci trainice în Coreea.

In tot timpul conferinței de la Geneva însă, delegații U.R.S.S., R. P. Chineze și R.P.D. Coreene au căutat să sprijine orice propunere constructivă și au dat dovadă de inițiativă apărînd un program clar și precis de reglementare a problemei coreene. Delegația S.U.A. n-a găsit acceptabile măcar nici propunerea Uniunii Sovietice făcută la sfîrșitul discuției problemei coreene care prevedea ca „pînă la reglementarea definitivă a problemei coreene pe baza creării unui stat coreean unit, independent și democrat nu trebuie să fie întreprinse nici un fel de acțiuni care ar putea să pericliteze menținerea păcii în Coreea". Pînă și propunerea delegației R.P. Chineze ca participanții la conferința de la Geneva să continuie a depune eforturi pentru reealizarea unui acord cu privire la reglementarea pașnică a problemei coreene, a fost respinsă.

Partea americană a căutat să impună conferinței numai acele hotărîri care ar fi putut contribui la extinderea și asupra Coreei de nord a regimului polițist al lui Li Sin Man. S-au înșelat amarnic diplomații americani, crezînd că prin tratativele de la Geneva pot obține ceea ce agresorii n-au reușit să impună poporului coreean prin forța armelor.

Popoarele lumii iubitoare de pace au primit cu cea mai profundă indignare vestea torpilării tratativelor în problema coreeană. Oamenii cinstiți din întreaga lume văd astăzi limpede că diplomații din S.U.A. n-au renunțat la planurile lor războinice din Coreea și în întregul Extrem Orient. Ieșirile războinice de inspirație americană ale lui Li Sin Man, vizita acestuia făcută recent în S.U.A., eforturile disperate ale Washingtonului de a înjgheba pactul agresiv al Asiei de sud-est — iată dovezi care arată că imperialiștii americani urzesc planuri agresive în Extremul Orient.

In ciuda uneltirilor de tot felul, poporul coreean care se bucură de dragostea și solidaritatea popoarelor lumii nu încetează să lupte pentru a-și clădi o patrie unită, independentă și democrată.

Poporul romîn care nutrește sentimente frățești, de dragoste față de poporul coreean de care-l leagă lupta comună pentru apărarea păcii și viitorului fericit, îi urează cu prilejul celei de a 9-a aniversări a eliberării patriei succes deplin în opera de reconstrucție a țării, în lupta pentru restabilirea unității patriei sale.

In toate orașele și satele R.P.D. Coreene sute de mii de bărbați, femei, tineri, își dedică toate forțele luptei pentru reconstrucția patriei iubite.

Scrisoare din R.P.D. Coreeană

Invățînd de la oamenii sovietici

Cînd fabrica unde lucrez a început să fie construită mai dăinuiau condițiile grele din timpul războiului. Am întîmpinat deosebit de multe dificultăți din cauza lipsei de muncitori calificați și de ingineri și tehnicieni capabili să folosească utilajul modern primit din U.R.S.S. și din țările de democrație populară. Ne-au venit însă în ajutor metodele înaintate de muncă sovietice. Pe mine m-a atras îndeosebi metoda înaintată a lui Vasili Kolesov de tăiere intensivă a metalelor. Pînă noaptea tîrziu rămîneam în fața strungului și studiam. După cîtva timp am început să aplic în practică metoda Kolesov. Imediat mi-am dat seama cît de bine funcționează cuțitele lui Kolesov și ce treabă excelentă se poate face cu ele. Cînd prelucram pistoanele cu cuțitul de tăiere intensivă „Hais" eram nevoit de fiecare dată să ascut cuțitul și să verific diametrul exterior. Prin aplicarea cuțitelor lui Kolesov am redus timpul de prelucrare a unui piston la un minut față de 4-5 minute cît trebuia atunci cînd se lucra cu cuțitele „Hais". In afară de aceasta suprafața diametrelor exterioare ale pistoanelor era prelucrată mult mai bine. Nu m-am mulțumit însă cu aceasta. Citind despre metodele înaintate de muncă ale strungarilor sovietici m-am străduit să ridic coeficientul de utilizare a mașinii și să realizez o normă superioară de prelucrare. Umblam mereu cu cuțitul Kolesov în buzunar și nici acasă, în orele libere, nu aveam liniște. Studiam mereu posibilitatea de a obține cît mai frumoase rezultate prin aplicarea metodei tovarășului meu sovietic. Ca urmare am ajuns la rezultate pozitive. Am fixat unghiul de tăiere la 70 de grade în loc de obișnuitul unghiu de 2-3 grade, iar unghiul de degajare la 5-12 grade. In acest fel pistoanele erau prelucrate mult mai repede și obțineam o producție de trei ori mai mare. Mișcarea pentru aplicarea metodelor tehnologice înaintate sovietice și a cuțitelor lui Kolesov la prelucrarea pistoanelor a luat o mare dezvoltare în fabrica noastră. Mulți tineri s-au alăturat cu entuziasm acestei mișcări. Pe baza introducerii metodelor tehnologice înaintate, în fabrică a luat naștere o vastă acțiune pentru lichidarea rebuturilor. In fața noastră, a muncitorilor de la atelierul mecanic s-a ridicat sarcina de a lichida cu totul rebuturile, de a ridica mult calitatea suprafețelor prelucrate, și de a asigura mărimea necesară a diametrului exterior al pistoanelor. Ca și ceilalți tineri din atelier și eu am primit cu mare entuziasm declanșarea bătăliei pentru lichidarea rebuturilor. Lichidarea rebuturilor trebuia începută în primul rînd cu lichidarea cazurilor de formare elipsoidală a pistoanelor ca urmare a prelucrării greșite și a creării de crăpături pe suprafața prelucrată. Datorită aplicării atente a metodelor strungarilor sovietici rebuturile se reduceau din zi în zi. Eu nu uitam niciodată un lucru pe care l-am citit într-o carte despre strungarii sovietici: prelungirea duratei de utilizare a cuțitelor și folosirea lor cît mai eficace este o condiție esențială pentru creșterea rapidă a productivității muncii. Două luni după aplicarea cuțitelor lui Kolesov s-a ajuns să se prelucreze cu un singur cuțit 1500 piese pe schimb. Aceasta înseamnă că se obține o economie de cuțite de 10 ori mai mare. In fiecare zi creștea productivitatea muncii la prelucrarea pistoanelor. Ne-am propus să prelucrăm cu un singur cuțit 2000 de piese. Am depășit această sarcină cu 32 la sută iar planul de producție l-am îndeplinit cu 160 la sută. Apoi, mai tîrziu, ne-am propus să prelucrăm 5000 de piese cu un singur cuțit. Am depășit sarcina și de data aceasta iar planul de producție l-am îndeplinit cu 199 la sută. Cruțarea și îngrijirea cuțitului era pentru mine o preocupare permanentă. Intotdeauna după terminarea schimbului luam cu mine cuțitul și-l păstram ca pe o comoară. Paralel cu grija pentru cruțarea cuțitului m-am străduit să obțin rezultate mai bune și prin sporirea la maximum a turațiilor mașinii. La propunerea mea s-a mărit viteza turațiilor de la 450 la 1120 pe minut.

Astfel, înarmat cu metodele înaintate de muncă ale strungarilor sovietici am izbutit să dau patriei și poporului meu produse mai multe și mai bune. Prezidiul Adunării Naționale Supreme a R.P.D. Coreene mi-a acordat Medalia Muncii. Ca răspuns la această deosebită cinste ce mi s-a făcut m-am angajat să realizez succese și mai mari în muncă. Am socotit că acesta este singurul răspuns prin care pot mulțumi partidului.

Mi-am propus să prelucrez 10 mii de pistoane cu un singur cuțit ținînd seama de posibilitatea de a reduce coeficientul de uzare. Lupta mea și-a atins curînd ținta. Am ajuns să prelucrez 12 mii pistoane cu un cuțit aducînd astfel statului o economie de 10 mii de voni pe lună prin economisirea aliajelor dure constituitoare care reprezintă materia primă necesară producerii cuțitelor.

Lupta pentru îndeplinirea planului trienal de refacere și dezvoltare a economiei naționale a republicii noastre reprezintă o sarcină uriașă. Noi, muncitorii coreeni ne dăm seama că pentru a o îndeplini trebuie să ne înarmăm cu tehnica înaintată, cu metodele minunate sovietice de muncă. Studiind mereu din experiența strungarilor sovietici eu mă străduiesc să îndeplinesc sarcina ce mi-am propus-o acum: să prelucrez 17.000 de pistoane cu un singur cuțit. Vreau ca în cursul acestui an să economisesc 350 de cuțite prin utilizarea la maximum a randamentului posibil al cuțitelor. Pentru asta îmi consacru toate forțele și cunoștințele, străduindu-mă să aplic creator tehnica nouă. Sînt hotărît să-mi dăruiesc toată energia și avîntul tinereții mele pentru înflorirea patriei mele scumpe, pentru fericirea poporului nostru.

LI DZIN GU
strungar

Rezoluția Consiliului Guvernamental Central al R.P. Chineze

PEKIN 14 (Agerpres). — China Nouă
La 11 august a avut loc cea de a 33-a ședință lărgită a Consiliului Guvernamental Popular Central al R. P. Chineze.

Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministru al Afacerilor Externe al R. P. Chineze, a prezentat la ședință un raport asupra situației internaționale.

La discuțiile pe marginea raportului au participat Cian Ciji-ciun, Cian Bo-ciun, Li Ci-șen, Huan Ian-pei, Go Mo-jo, Cien Ci-iui, Cijeu Cian-jen, Siui De-hen și Le Lun-ci. In cuvîntările lor, ei au aprobat în unanimitate raportul lui Ciu En-lai asupra situației internaționale. Ei au arătat că politica externă de pace pe care o duce în mod consecvent Republica Populară Chineză, precum și sarcina de a elibera Taiwanul, trasată în raport este pe deplin justă și au chemat poporul din întreaga țară să se unească pentru înfăptuirea acestor sarcini.

După discutarea raportului, participanții la ședință au adoptat în unanimitate o rezoluție care aprobă raportul lui Ciu En-lai asupra situației internaționale.

La ședința Consiliului Guvernamental Popular Central au participat: Mao Țze-dun, președintele guvernului Popular Central, Ciu De, Liu Sao-ți și Li Ci-șen, vicepreședinți ai Guvernului Popular Central, precum și membrii Consiliului Guvernamental Popular Central, membrii Biroului Comitetului pe întreaga China al Consiliului Consultativ Politic Popular, membrii Consiliului Administrativ de Stat și alții.

★

PEKIN 14 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Consiliul Guvernamental Popular Central al R. P. Chineze a adoptat în cea de a 33-a ședință a sa o rezoluție care aprobă raportul cu privire la situația internațională prezentat de premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministrul Afacerilor Externe, Ciu En-lai.

Iată textul rezoluției:

Consiliul Guvernamental Popular Central al Republicii Populare Chineze aprobă raportul cu privire la situația internațională prezentat de premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministrul Afacerilor Externe, Ciu En-lai, în cadrul celei de a 33-a ședințe a Consiliului.

Guvernul Popular Central salută acordurile realizate la conferința de la Geneva cu privire la pacea în Indochina și dorește, alături de țările interesate, să asigure deplina aplicare a acestor acorduri.

Guvernul Popular Central este de acord cu declarația comună publicată la 28 iunie 1954 de primii miniștri ai Chinei și Indiei și cu declarația comună publicată la 29 iunie 1954 de primii miniștri ai Chinei și Birmaniei și consideră că cele cinci principii expuse în aceste două declarații — respectarea reciprocă a integrității teritoriale și a suveranității; neagresiunea reciprocă; neamestecul unui stat în afacerile interne ale altuia; egalitatea și avantaje reciproce; coexistența pașnică — trebuie să fie aplicate în relațiile dintre China și diferitele țări ale Asiei și din întreaga lume.

Guvernul Popular Central este de acord cu comunicatul cu privire la tratativele dintre premierii Republicii Populare Chineze și Republicii Democrate Germane, care a fost dat publicității la 25 iulie 1954, și sprijină lupta poporului german pentru unificarea pașnică a Germaniei.

Guvernul Popular Central sprijină propunerea făcută de Guvernul Uniunii Sovietice la 24 iulie 1954 cu privire la o conferință a statelor europene, precum și propunerea făcută la 4 august 1954 cu privire la convocarea unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai Uniunii Sovietice, Franței, Angliei și Statelor Unite și aprobă crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa în scopul asigurării păcii în Europa și în întreaga lume.

Guvernul Popular Central cheamă poporul întregii țări și armata populară chineză de eliberare să-și intensifice activitatea în toate domeniile și să lupte pentru eliberarea Taiwanului și lichidarea clicii trădătoare a lui Cian Kai-și, pentru desăvîrșirea operei sfinte de eliberare a poporului chinez.

Sesiunea Consiliului F. M. T. D.

PEKIN 14 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: In ședința din 13 august a sesiunii Consiliului Federației Mondiale a Tineretului Democrat au continuat discuțiile pe marginea rapoartelor prezentate de Bernini și Denis. La dezbateri au luat cuvîntul peste 30 de persoane, printre care reprezentanții tineretului din Finlanda, Irak, Malaia, Portugalia, Senegal și din alte țări.

Vorbitorii au relatat despre lupta tineretului pentru pace, independență națională și drepturile sale, despre uriașul interes pe care îl manifestă tinerele și tinerii din diferite țări ale lumii pentru apropiata întîlnire internațională a tineretului sătesc, despre sarcinile Federației în legătură cu pregătirile în vederea întîlnirii.

N. Kiricenko, reprezentantul tineretului sovietic, a declarat că tineretul sătesc sovietic își exprimă solidaritatea cu milioanele de tineri și tinere care luptă pentru apărarea drepturilor lor.

Apoi Malcolm Nixon, secretar al Federației Mondiale a Tineretului Democrat, a prezentat raportul asupra celui de al 3-lea punct de pe ordinea de zi — cu privire la pregătirile în vederea celui de al V-lea Festival al tineretului și studenților pentru pace și prietenie.

★

PEKIN 14 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: In ședința din 14 august a sesiunii Federației Mondiale a Tineretului Democrat au avut loc discuții pe marginea punctului 3 de pe ordinea de zi — pregătirile în vederea celui de al V-lea Festival al tineretului pentru pace și prietenie.

La dezbateri au participat peste 20 de vorbitori — delegați din Spania, Paraguay, Polonia, U.R.S.S., Romînia, Anglia, Republica Populară Mongolă, Africa de sud, Cehoslovacia și din alte țări. In ședința din 14 august a luat cuvîntul și Lionel Soto, reprezentant al Uniunii Internaționale a Studenților.

Trei miniștri din guvernul francez și-au prezentat demisiile

PARIS 14 (Agerpres). — In seara zilei de 13 august în urma adoptării de către cabinetul francez a așa-numitului program de compromis prezentat de Mendès-France și cuprinzînd o serie de amendamente pe care guvernul francez intenționează să le propună drept condiție a ratificării tratatului comunității defensive europene, trei miniștri din ultimul cabinet și-au prezentat demisiile. Cei trei miniștri demisionați — generalul Koenig, ministru al apărării naționale, Maurice Lemaire, ministru al reconstrucției, și Chaban Delmas, ministru al lucrărilor publice — aparținînd grupului parlamentar gaullist Uniunea Republicană de Acțiune Socială — U.R.A.S. După cum se știe, această grupare a dat publicității chiar în dimineața de 13 august o declarație în care arăta că nu va accepta sub nici o formă ratificarea C.D.E. de către Franța. Agenția France Presse anunță în legătură cu aceasta că grupul U.R.A.S. va lua în discuție cazul altor trei membri ai săi, miniștri în actualul cabinet, care nu și-au prezentat demisiile odată cu colegii lor. Este vorba de Christian Fouchet, ministru al problemelor Marocului și Tunisiei, Henri Ulver, secretar de stat pentru problemele bugetului și Diomede Catroux, secretar de stat al aerului.

Pînă în prezent nu s-a anunțat în mod oficial în ce constă programul de amendamente pe care primul ministru Mendès France intenționează să-l propună în legătură cu ratificarea C.D.E. de către Franța. Agenția France Presse afirmă că aceste modificări privesc durata valabilității tratatului, dreptul de retragere al țărilor semnatare, dreptul de veto al fiecăreia dintre țările semnatare și unele modificări relative la organismele cu caracter supra-național ale comunității defensive europene.

Numeroase ziare franceze apreciază aceste modificări ca neavînd nici o valoare juridică și ca lăsînd intact tratatul.

Recepție cu prilejul sosirii la Pekin a delegației Partidului laburist englez

PEKIN 14 (Agerpres). — CHINA NOUĂ.
La 14 august, Cean Hsi-jo, președintele Institutului Popular pentru relațiile cu străinătatea, a oferit o recepție cu prilejul sosirii la Pekin a delegației partidului laburist englez în frunte cu C. Attlee.

La recepție au luat parte C. Attlee, E. Bevan, E. Summerskill, W. Burke, M. Phillips, S. Watson, H. Earnshaw și G. Franklin.

Din partea chineză la recepție au participat Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat, Go Mo-jo și Huan Ian-pei, locțiitori ai premierului, conducători ai partidelor democratice și ai organizațiilor obștești, cunoscuți activiști sindicali, oameni ai literaturii și artei, reprezentanți ai cercurilor comerciale, industriale și religioase, precum și reprezentanți diplomatici ai statelor străine acreditați la Pekin.

Recepția oferită de Ho Și Min în cinstea primului grup al Comisiei Internaționale de supraveghere și control în țările Indochinei

ȘANHAI 14 (Agerpres). — După cum transmite Agenția Vietnameză de Informații, la 12 august, Ho Și Min, președintele Republicii Democrate Vietnam, a oferit o recepție în cinstea primului grup al Comisiei Internaționale de supraveghere și control în țările Indochinei. La recepție au participat Fam Van Dong, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru ad-interim al Afacerilor Externe; generalul Vo Nguyen Giap, comandantul suprem al Armatei Populare Vietnameze și ministrul al Apărării și alții.

În numele poporului vietnamez și guvernului Republicii Democrate Vietnam, președintele Ho Și Min a salutat primul grup al Comisiei Internaționale de supraveghere și control în țările Indochinei.

Guvernul popular și Armata Populară a Republicii Democrate Vietnam — a spus președintele Ho Și Min — promit să respecte și să îndeplinească întocmai acordul de la Geneva. Sperăm că guvernul francez și toate părțile interesate vor asigura de asemenea în mod sincer îndeplinirea acordului de armistițiu.

Președintele Ho Și Min a subliniat că în fața Comisiei Internaționale stă o sarcină complexă și grea. Totuși, poporul vietnamez și guvernul Republicii Democrate Vietnam sînt ferm convinși că, îndeplinind hotărîrile conferinței de la Geneva și declarația de încheiere și bazîndu-se pe principiul egalității, echității, al colaborării strînse și al ajutorului dat de părțile interesate, Comisia Internațională de supraveghere și control își va îndeplini fără îndoială sarcina.

Au rostit cuvîntări de răspuns șeful grupului Comisiei Internaționale, precum și șefii delegațiilor canadiană și poloneză.

In legătură cu aplicarea acordurilor de armistițiu în Indochina

SHANHAI 14 (Agerpres). — După cum transmite agenția Vietnameză de Informații, la 13 august Comisia militară mixtă a semnat două acorduri: primul — cu privire la crearea zonei demilitarizate de-a lungul liniei de demarcație provizorie, iar al doilea — cu privire la prelungirea termenului pentru regruparea forțelor armate din Vietnamul central. In aceeași zi, la Tung-Jia a avut loc a doua ședință comună a comisiei militare și comisiei internaționale pentru supraveghere și control în țările Indochinei.

Pe teme internaționale

SEMNIFICAȚIA UNUI GEST

Sînt cazuri cînd nu trebuie să fii un desăvîrșit specialist în psihologie ca să-ți dai seama ce ascunde reacția unor anumite cercuri în fața evoluției evenimentelor. Afirmația aceasta își poate verifica întreaga ei valabilitate prin aplicarea la cazul dr. Otto John. Răsfoind ziarele vest-germane și americane și ascultînd diferite „voci" dolarizate, remarci fără o greutate deosebită că exponenții regimului de la Bonn precum și protectorii lor americani se comportă ca niște delicvenți de drept comun surprinși asupra faptului.

In zilele din urmă aparatul de propagandă americano-adenauerist nu a socotit prea mare nici un sacrificiu, fie de timp, fie de bani, pentru a convinge opinia publică mondială că dr. Otto John nu ar fi decît... un propagandist comunist. E drept, la început, ziariștii a căror conștiință poate fi măsurată în dolari se lamentau că John fusese „răpit". Apoi placa a fost schimbată și a început să se vorbească despre John ca despre un om bolnav patologic (ziarul „Times") care a putut fi astfel „ademenit" în Republica Democrată Germană. Dar și versiunea aceasta a fost schimbată fiind considerată neconcludentă și astfel John, care în urmă cu cîteva săptămîni fusese în S.U.A. unde avusese întrevederi cu șeful serviciului de spionaj american Allan Dulles, a fost etichetat în cele din urmă drept un periculos comunist. Fără îndoială toate aceste jonglerii propagandistice nu pot să stîrnească decît ridicolul. Ele vădesc o împletire de teamă și disperare pe care nimeni și nimic nu o poate ascunde.

Lucrurile trebuiesc bine înțelese. Oricît ar încerca o parte însemnată a presei burgheze să zugrăvească pe dr. John altfel decît acesta este în realitate, nu trebuie uitat nici un moment că el a fost pînă în ziua de 20 iulie 1954 un factor de răspundere în aparatul guvernamental al Germaniei occidentale. În calitate de conducător al poliției secrete de la Bonn dr. Otto John era adînc ancorat în realitatea vest-germană. Ori tocmai acesta a fost elementul care l-a determinat să se rupă de cei alături de care desfășurase în ultimii ani activitatea sa politică și să treacă în Republica Democrată Germană. Ziariștilor burghezi cărora le este străină noțiunea de cinste nu au putut înțelege pasul dr. John. Ei au încercat să rezolve o problemă, al cărei ecou în opinia publică este colosal, în modul care le este caracteristic. Adică au început să împroaște cu calomnii pe dr. John.

Dar adevărul nu are nevoie de viza americană pentru a ajunge la sufletul oamenilor simpli. Opinia publică mondială a putut afla că dr. Otto John a părăsit regimul lui Adenauer din pricina dezacordului său cu politica acestuia. Otto John nu a uitat lecția anilor de dominație hitleristă în Germania; el nu a uitat nesfîrșitele suferințe pe care violența fascistă le-a adus poporului german și Europei. Și de aceea el nu a putut accepta ca Germania occidentală să redevină un cuibar fascist, ca militarismul german să fie reînviat la adăpostul fățărniciei „comunității defensive europene".

Datorită poziției pe care o ocupa în Germania occidentală, John a putut ști mai bine decît mulți alții încotro țintește politica de reînviere a Wehrmachtului. Tocmai aceasta a produs la Bonn și Washington neliniște.

Adenauer a încercat să contracareze anticipat declarațiile lui John negînd existența unor prevederi secrete suplimentare la acordurile de la Bonn și Paris. Încercarea sa s-a dovedit a fi prost inspirată. În fond el nu a făcut altceva decît a dezvăluit ceea ce îl înfricoșează mai mult.

Și într-adevăr a avut de ce să se teamă. Dr. John l-a somat în fața întregului popor german și a omenirii să facă cunoscut conținutul tuturor prevederilor secrete, astfel încît popoarele să poată judeca în deplină cunoștință de cauză întreaga primejdie pe care o reprezintă pentru ele „comunitatea defensivă europeană".

Gestul dr-ului John nu trebuie privit izolat. Analizînd atmosfera politică din Germania occidentală nu este greu să constați apariția și dezvoltarea unui curent potrivnic politicii pe care regimul lui Adenauer o promovează. Acest curent antrenează reprezentanți ai unor partide a căror orientare este departe de a fi binevoitoare față de țările care construiesc o nouă orînduire socială. Răbufnirile de rezistență față de acțiunile lui Adenauer care au loc chiar în cercurile conducătoare vest-germane și care se înmulțesc, trebuiesc socotite drept o expresie a crizei care macină regimul de la Bonn. Schröder, ministrul de interne în guvernul vest-german, a încercat să caracterizeze cazul dr-ului John drept un episod al războiului rece, episod pierdut de către diplomația occidentală. Faptele arată însă că este vorba în realitate de procesul de clarificare a opiniei publice din Germania occidentală, clarificare care se face cu pași repezi și care înspăimîntă pe Adenauer și pe cei din preajma lui. Chiar ziarul „Wall Street Journal" trăgea un semnal de alarmă scriind recent că „germanii... nu mai poartă interes armatei europene și nici ideii mai largi a C.D.E. ca mijloc de integrare în Europa occidentală. Din ce în ce mai mulți germani se gîndesc la Germania viitoare ca putere fără angajamente..." Iar un ziar din Germania occidentală „Westdeutsche Tageblatt" scria că „în Republica Federală politica comunității defensive europene este considerată ca o politică bolnavă și fostul conducător al departamentului pentru apărarea constituției (e vorba de dr. Otto John, N. R.) nu este singurul care urmărește cu neliniște pătrunderea în posturi influente a unui mare număr de persoane care s-au compromis".

Trebuie de remarcat că reacția vest-germană în legătură cu declarațiile dr-lui John este extrem de semnificativă. Chiar și acele ziare care îl calomniază pe acesta, nu se abțin de la a recunoaște că militarismul german a suferit o puternică demascare.

Cînd au aflat cele spuse de dr. Otto John la Casa Presei din Berlin mulți oameni simpli din Occident și-au pus întrebarea: oare ce încredere se poate avea într-un tratat ce se intitulează „defensiv", dar care ascunde în sine primejdia unei agresiuni împotriva păcii europene? Întrebarea aceasta răscolește conștiința opiniei publice. De felul în care diferitele cercuri vor ști să răspundă la ea depinde în mare măsură viitorul păcii în Europa.

Un lucru este însă cert de pe acum: mase largi de oameni simpli din Europa și nu numai din Europa, socot „comunitatea defensivă europeană" drept un complot împotriva păcii. Iar declarațiile unui om competent ca dr. Otto John nu au făcut decît să întărească această convingere.

EDGARD OBERST

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00. Secția scrisori Tel. Nr. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 6.35.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii